

S L O V A N S K Ý Ú S T A V V P R A Z E

VÝSTAVY SLOVANSKÉHO UMĚNÍ.

KATALOG

RETROSPEKTIVNÍ VÝSTAVY
RUSKÉHO MALÍŘSTVÍ XVIII.-XX.ST.

POŘÁDANÉ POD PROTEKTORÁTEM
HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

P R A H A 1 9 3 5

SLOVANSKÝ ŮSTAV V PRAZE

Výstavy slovanského umění. I.

KATALOG

RETROSPEKTIVNÍ VÝSTAVY

RUSKÉHO MALÍŘSTVÍ

XVIII.-XX. STOL.

pořádané

pod protektorátem hlavního

města Prahy

P R A H A 1 9 3 5

SLOVANSKÝ ŮSTAV V PRAZE
Opravy a dodatek ke katalogu retrospek-
tivní výstavy ruského malřství
XVIII.—XX. stol.

OPRAVY.

Str. 21. Č. 8. řísti: Portret neznámého.
Č. 9. řísti: Portret neznámé.

Str. 23. Před řís. 20 a 21 má být uvedeno:

IVANOV Anton.
*1821. Žák Černecova.

Str. 32. Řádek 12. shora má být: „117“ místo „116“.

DODATEK.

12 a. Podobizna kozáka. Ol. 33×41.
Sbírka S. Belice v Rize.

12 b. Podobizna sochaře Vitaliho. Ol. 66×81.
Sbírka J. Gorlina v Berlíně.

13 a. Otec a syn. Ol. 75×91.
Sbírka S. Belice v Rize.

15 a. Vlastní podobizna. Ol. 1819. 37×47.
Sbírka J. Gorlina v Berlíně.

16 b. Portret spisovatele A. N. Strugovřčikova.
Ol. 68×82.
Sbírka J. Gorlina v Berlíně.

Mezi čís. 24 a 25 také vraceti:

ŠČEDRIN, Silvestr Podnosovič,

1791—1820. V Akademii umění Mě. Seneca
Ščedrina a M. Ivanova. Od r. 1818 št. a psaloval
v Itálii, kdě i zemřel. Jeden z nejlepších starých
ruských krajinářů.

24 a. Člun Alexandr L. u Schaaffhausenského vodopádu.
Ol. 109 x 78.

Štírka J. Gortina v Berlíně.

24 b. V parku. Akv. 68 x 48.

Tiž štírka.

112 d. Portret otce. Ol. 1881, 52 x 72.

Štírka pí E. Mělkovci v Praze.

113 e. Ženská podobizna. Ol. 1905, 39 x 43.

Tiž štírka.

113 f. Popel L. N. Tolstého. Bronz.

Tiž štírka.

490. Mužská hlava, 1904.

ÚVODEM.

Poznatí výtvarné umění jednotlivého národa znamená poznání jeho ducha, jeho života i síla jeho tvůrčích schopností. Umělecká díla mluví ke každému ke všem zrovnaně a přímou; oznamují lásky ani přetvářky.

Slovancký ústav v Praze, jenž má za úkol napomáhati co nejvíce k vzájemnému poznání slovanckých národů, chce v rámci své činnosti poskytnouti i nejširším kruhům občanského množství vzájemně se s nejkrásnější složkou jejich kultury — s jejich krásným uměním. Výtvarné umění slovanckých národů, vzbuzující již dávno obdiv odborných kruhů, bylo až dosud širším veřejem našeho občanského ducha cizí. Proto vzbudil o ně hlubší zájem, patří k úskalím, pro které Slovancký ústav v Praze byl založen a které chce i v dnešních obtížných dobách plněti podle svých nejlepších síl a možností. V krásném umění divák slovancké národy, co mají nejlepšího; poznává-li jejich díla umělecká, hledá jim větší v tůž a větší z nich vychytá to, co je nám bližší, ba co je jako naše, co prostě znamená se společného původu všech Slovanů.

Podleček umění Slovancký ústav s touto retrospektivní výstavou ruského umění, k níž zapůjčil obrazy jednak soukromí sběratelů, jednak větší umělců, z nichž mnozí své díla Slovanckému ústavu přímo darovali. Budet všem vadijny udeřené díky! Nemerou dík štěstí té výstavě radě hlavního města Prahy, která nejen přijala protekce nad uspořádáním výstavy, zjednala i přímou podporu přispěla k jejímu uskutečnění.

Předsednictvo Slovanského ústavu je si dobře vědomo, že výstava není do té míry bohatá, aby podala od významných umělců ruských jejich nejlepší díla; bylo nanejvýš spokojiti se s obrazy, jež bylo možno za daných poměrů opatřiti. Na tolik však jest výstava přece jen úplná, že všechny uměly ruského malířství jsou na výstavě zastoupeny způsobem význačným jejich představiteli. Některá díla umělců moderního vědomanského směru; v tom ale buditi náhraněno, že výstava podává obraz ruského umění, jaké bylo a jest a jaké, kterým by umělcům podle mírou dlejší doby býti moho. Postihli se tato výstava s očekávaným ohlasem a obdivem, baže to Slovanského ústavu pobídkou při postupném uspořádání podobných výstav také ostatních slov. národů.

V Praze v březnu 1903.

SLOVANSKÝ ÚSTAV V PRAZE.

PŘEDMLUVA.

Činnost Slovanského ústavu v Praze znamená počátek v našem poznávání a poznání světa a kulturního zrození národů slovanských. Nodava se zastává křesťanské křesťanství, až také žití trpí. Bylo dříve shodou úplně vědecká, později však usilí se zabít i obor umělecký. Tu je ovšem práce nepočítaně těžká, potřebují přehlídky jsou nepočítaně vzácné. Každý našim ústavům posílali ze slovanských zemí, i když nebylo železnice a muselo se ve vrbách; ale se zastavením a dokonce se sebou jde to řík a dělá. Proto opravdu naše poznání uměleckého života národů slovanských bylo shodou vůbec zanedbáno a jen částečně, bez pojetí celkového.

Těšba tedy určoval vnitřní rozvíjení činnosti Slovanského ústavu. A třeba to tím více vnitř, že začíná tato práce prosplývat, a paragraf programem a se umělem a pojetí celkově. Nemá to být jen náhodně, jak tomu bylo v uplynulém přelomu.

Před přelomem našli jsme trochu poznávat výjavně umění ostatních Slovanů. Hned první host byl výtvarník velice Matyja. V letech sedmdesátých vystavil v Praze před Umělecké besedy „Umi lubetskou“ a „Slojano Bichovské“. (Vyjednávalo se s ním ochotně, aby převzal řízení malířské akademie pražské, ale on se odmávil). Hroz post uvádila Praha Slovanského „Živé pochození Narozovy“; v. 1888 Varšavské obrazy z ruské-turecké vojny (před Umělecké besedy); 1890 police ruského Srdceho kodovných výstav, tak se. předvítaně (před Jednoty výtvarných umělců); 1893 chorvatské umění („Máse“), 1895 ukrajinský Karichova umění („Máse“), 1896 emaly, lakouny, aklo kn. Tomševovi (Topič); 1912 kresle „Máse krasstva“ („Máse“). Potom nastal dlouholetý praz — konzult

se vláda. Po válce uspořádal Sergij Matkovskij, bývalý vy-
davatel a redaktor umělecké revue „Apollon“ a „Russkaja
Izba“ výstavu ruské grafiky (zahájil láry z ní zakoupil
pan prezident republiky) a dcera Karpavna výstavu obecní
vrtče ozce (také tedy zakoupil pan prezident vynikající
peknost); z 1927 představení se Polské moderní umění („Má-
nac“); 1933 Soudobí medailisté polští; ruský umělec Pjotr
Majkovin („Mysleček“); třicet let výstavu Ivana Malto-
vité (hlavní pěti red. A. St. Mágna a vech. odb. rady E.
Furghara), nejvíce a nejúspěšnější ze všech, přes 42.000
návštěvníků; 1934 Polské grafika a kránsí kniha (Umění,
přem. muzeum). K tomu třeba připojit výstavu ruské školy,
o níž se postaralo oddělení Seminářem Kondakovianem vedle
své související činnosti vydavatelské, včetně monumentál-
ního čtyřsvazkového díla „Ruská škola“, vydaného
v Praze v několika jazycích. Redakci Sergije Matkovského
účelna také pokus o periodický přehled umění slovanckých
národů vydávaním revue „Umění Slovanské“ (umění a
umění vrb. řed. dr. Jaroslav Preis darcm Kč 18.000—);
bohužel, pokus ztroskotal.

Slovanský útvar pokouší se teď o něco uvěřitelnější pěti
vrstev Gena Nikolaje Okunova, profesora Kuchovy univer-
zity. Prof. Okunov, bývalý tajemník Ruského Archeolo-
gického ústavu v Caširadu a vydávatel starobylého umění
„Monumenta artis scythicae“ (v Praze, poslal celou sbírku ná-
kladem Slovanského ústavu v Praze), přikročuje k tomu
a programem a s pojetím celkovým. Základní již Archiv
slovanského umění (staršího ředce, místo
opraveného „umění slovanských národů“) a zatím i s po-
hledem výstav tohoto umění, z nichž má vydat — to
je ta vprávná, zatím v sešle ukrývá, ale povzbudiv
stávouci — slovanský oddíl v několika podání galerií,
oddíl, jenž by i tím hned činn nejmenší a postarší
před galeriím západním.

Slovanský útvar podává tu tedy něco, co je velikou

malí povinností psáčkova. Bylo z radosti a jako posla úvi-
tino před ledosáti lary prohlášením tehdejšího starosty
hlavního města Prahy, dr. Tomáše Čermáka, když oslovil
Prahu „slovanskou Prahou“. Soudit a tláčit bylo to
opovrhivo. Ale kde je ta slovanckost její? Divíme-li se
odkudsi na Prahu, vidíme náhodou něco slova zcela
západního. A přece za slovanckost v ní jest a od čtrnáctého
dneš. Prof. Weingart dokazuje ve své knize „První
česko-slovanckoslovancká legenda o sv. Václavu“ (ve Slovo-
věstevném sborníku 1934), že tato legenda, vzniklá v první
polovině X. století, „má v letech 900—940“, a kladným
plánem psaní, „jakožto první pírodní skladba z českého
pěti ověřit důležitý českého písmenství“. To je významní
kultura umění. Než třeba tedy starobylosti malí literatury
nepomáhá umění. Pro definitivní ukázkou slyševně sou-
hlasných svých bylo teď ani: „Na Hradě, ale Weingart!“
t. j. věda, pravda, skutečnost. Prof. Weingart ukázal také,
jaký význam měla první legenda česko-slovanckoslovancká
o sv. Václavu ve světě pravoslavném, jakou oznu měla pro
Čechy, jaká byla sama i sv. Václava ve starém Polsku
(Kathedra sv. Václava v katolickém Wawelu a konce
XI. století), a uzavírá, že „nejedn směřovat býtí vědění
a moderní, dokonce-li, že národní symbol ověřevánský
je také symbolem slovancké vzájemnosti“.

Rádíme-li tedy „slovanská Praha“, je to pravda a je to
její velká přínost. Takové přínost však zavaruje.
Nemá se jít jen náhodou, obdivným, parádním — i ty
diviškové, parádní, jen-li dobře připraveny, nejsou bez
užitku, — ale musí to být skutečné, viditelné, živé, uvěřit
slovancké psáček. Činy, ne posla slova. Velkým ústavem je
v tom směru bohužel Slovanský ústav a v něm Slovanská
knihovna ministerstva zahraničních věcí, Vědecká sdružení
výzkumných knihoven, včetně slovanských ústavů. Za-
čínám učivo podobného přije si Slovanský útvar učinil
touto výstavou.

VÝSTAVA RUSKÉHO UMĚNÍ.

I.

Prošim, pozor na tu římskou jedničku. Ozvaly se nepokojené hlasy, sotva se proleglo, že se taková výstava chystá, proč ne hned největšího umění. Ta jednička říká, že budou další výstavy slovanského umění, bez ohledu na politiku. Prof. Čermák ho pro začátek a to, aby vystavil to, co z ruského umění od konce 18. století až do nynějška objevil v republice, především v Praze. Přikročil, že v Praze vypíral přes 100 ruských občanů; mimo Prahu zatím na Němci, v Moravě Ouzel a v Záhřebu. Časné obrazy dostal a Viděl a Patil.

Je to tedy výstava římské římsce, než bývalo dosud zapomenut a nic, ale vůbec mimo Rusko. Mělo v ní vidět umění celého novodobého ruského umění: klasických portrétů z konce 18. a začátku 19. století; něco z romantiky; zastal mnoho předvíráků a vůbec ruského realismu; dobře zastupovala druhina „Mira Iskusstva“ i venčí vesle ní a po ní nové umění.

Je to začátek velmi věšného díla, říší umělců. A pokračování bude rovněž spojeno s třikostmi. Ale kladně, Slovanský čas a prof. Čermák, mají odvahu a to vzbuzuje důvěru ve zdar.
Pa. Týbocký.

OSUDY RUSKÉHO MALÍŘSTVÍ.

Pozorujeme-li výsledky mnoha pokolení umělců, kteří během dvou století pracovali o vybudování ruské umělecké kultury, musíme mít stále na paměti základní jvy, kterými se šli vývoj ruského umění od umění jazyčt, hlavně zápádních národů a které mu vesleji zvláštní sílu i výrazu.

Já periodizace ruského umění, a tedy i malířství, je úplně jiná než na západě. Ruské umění šli se na dvě hlavní období — na starou a novou dobu. Nepoměrnat delší stará doba trvá skoro 700 let, od desátého století do osmnáctého; nová doba pouze něco málo přes 200 let, od doby Petra Velikého k naší současnosti.

Maad v tomto časovém rozvržení objevuje se zvláštní zvláštnost: v ruském umění neexistuje periodizace platná pro celou západní Evropu, ruské umění nemá dobu romantickou, gotickou, renesanční, barokní. A musíme šliad podotknout, že se ani v druhém období, kdy se Rusko kulturně stihuje a stáhle spojuje se západem, velké západní umělecké proudy nepřejaly v Rusko v plném rozsahu a v šliadé mase, ale v podstatě osvě. Nežse tedy zabývá o ruském klasicismu, romantismu, realismu nebo impresionismu. I v tomto období zachovával si ruské umění svou nezakvitlost a jše vlastní osadou, osadou, která uměd pro ně byla nevyměnitelná částí, lehkou i velmi těžkou, ale vždy rodu a náled a klíčová linie ruského národa.

Pro staré období je nejzajímavější ta zvláštní okolnost, že Rusko nepřijalo prvky svého křesťanského umění a kladně Evropy, ale přímo z řeckého východu, z Byzantska. Tato byzantská malířství rozšířilo ovšem bez změny, když bylo posléchéno celou osadu na ruské půdě. Ve vývozech

ruských malířů začalo se brzy odrážet odlišně ovedení ruské kultury. Místní milby a různé formy provinciálního vyzrání na povrch a sňaly se smocňují vedoucí školy. Mimo to nemáme zapomenout, že město staré Rusko mnohem více vrak k západní Evropě, než je obecen známo, masem vědci neřč samo Byzantsko. Některé moskovské malby z druhé poloviny XIV. století ukazují zřetelný nádech gotického původu. V kaiserších středních vyzráníh usmolení přice několika početím odlišná díla a svlétní malířské prvdy. Tak vznikla na př. stadiška, scenopedika, pokrvená nebo moskvrná škola. Umělecký vývoj vrcholil na počátku XV. století v tvorbě Androje Rubliva, nejvíctě malíře starého Ruska. V jeho dílech a v prostěh jeho osobnostě doznívají se náklidní hodnoty starého ruského malířství: vyplňá harmonická kompozice, uměl pro lístí a jasné barvy, různorití expozicní kresba, zcela volná hra barvových odstínů a vnitřní lineární svlétní celku. V nejvyšším stupni byly tyto kvality vyjádřeny v tabulovém malířství — na ikonech. Největšího rozvoje dosahuje malířství v XV. a XVI. století, později se síce tvoří nové umění, neboť se dobové prvky, ale nemohl se kulturní charakter. V XVII. století vznikají dobové, obušové a ikonografické umění pod přímým vlivem cizích vzorů západního původu, především pod vlivem nizozemského malířství, které vniká do Ruska v podobě rytin. Vědci máno získávají umělecká díla při zakládání dvoře velmi náklidně novotám přičiněným se západního malířství. V popředí stá „ruská škola“ umělců zvaná škola Simon Ušakov, který si už před dovedl orvojit západní technika. Školení se západem nastalo tedy v ruském umění už před dobov Petra Velkého.

V XVIII. stol. nastal převrat. Dvořad se přerovně na převládání církevní umění a reformaturní umění svlétnaly se náklid vřídání jen děkovatíh díla. Světový obrat měševnětí šlovtě nebo přiroda v jejích živostí skutečnosti

nezastoval. Byly to pouze reytické školy, před nimiž se lid vřídil, a malébní dobov publikových stín. I podobně, pokud je malování rušit malíři, podobaly se školám. Petr Velký se své uměe školit Rusko se západem chtěti světoiti i náboženské umění západní Evropy převáditi na ruskou půdu. Vřídání měševnětí dobov odpovídá do šlovtě a do Nizozemí nepříměno valný vřídolek.

R. 1767 založila Petrova dcera Alžběta Akademie umění, ale na nepřipravené půdě nepodařilo se slavn vřívěti nové umění. Přce všechny podpory, které se Akademii dostalo zejména od Kataríny II., byla Akademie už do konce XVIII. století v dosti ubohém stavu. Zde máno podoběno, že dvořad ruských malířů, kteros byly pozem vřívěchola umělecké školos, pocházeli z jiného Ruska, kde začel vřít se západem množem díve a kde se už vřívěly nové kulturní podmínky a umělecké tradice. Levickij a Borovikovevji osvojili si dvořad evropského malířství. Prv byl máno se osobitým malířem a vlastním uměleckým chápáním a s vlastním umělem pro psychologické odstíny pozemřvaných osob. Vědce toho nezvedl ma cizí ani lehký vřídolek francouzské kompozice, ani přijímal a přelobně barvená šlovtě. Borovikovevji má jřovu osmolenost v kompozicci, ale při stejné vysoké technické dvořad má ještě více osobitěho vřídole, který charakterizuje všechny jeho podoběny.

V odtěm XIX. století byla nejvřívěti šlovtěho uměševnětí života v Rusku petrohradské Akademie umění. Vřídolevna ruský oficiální svět, který za ni vříděky stál. I když se náklidně obcovovala a měševnětí uměe, její vříd se neměnil. Přce všechny nedostatké škol, které se uměe vřívěti umělo a sňaly množem doobševnětí tohoto cíle, byla vříděky Akademie dobov školos a přímá a díklidnětí stěh měševnětí technice a především kresbě, v něž měla svlétní dovtak šlovtě. Vědce toho vyměševnětí klasicizmus, měševnětí šlovtě klasicizmus v Rusku sňaly nezastoval, jak jsem upo-

zemlil si dříve. Umělecké zásady vypracovával na tomto podkladě již se začal od zásad plamajých na svých akademických v první polovině XIX. století, důležitá je poznámka, že v Rusku zásady byly změny téměř celá XIX. století. První ruská Akademie nikdy nevedla a neustavovala umění, byla vzdálena od nových uměleckých tendencí a žila si svým uzavřeným životem. Náchylná v ní udržel vynikající pracovníci a velmi význační učitelé. Připomeňme jen jména Perovskij, Ivanov, Seměnovičev nebo Konstantin Ma-kovickij.

Akademie tvořila pozna jakási posada skutečného uměleckého života, který se tyčil mimo její okruh, někdy volně a v velmi časté proti ní. Z Akademie vyšel Alexandr Ivanov, jeden z největších ruských malířů vůbec. Byl významem jednoho z nejvládnějších profesorů Akademie a svou vůlí v nepokojenosti všech akademických zásad. Tragická jeho života bylo, že neměl odvahu, aby se oděrnal od svého zásad a že se jim dít spousta jeho mohutný tvůrčí duch. Velik malířská nadání, zvláštní umělecká prozíravost a smysl pro skutečnost života a přírody přelétával se přes hranice svého zásad, který si sám vytvořil. V životě, kam byli posíláni nejednatelní sborovci Akademie, již nepřetrvál 25 let. Po celou dobu pracoval o jediném obrazu „Zjevení Krista Jana Křtitele na břehu Jordánu“. Podle názoru svých žáků měl obraz vyjadřovat všechny jeho umělecké a křesťanské ideje, všechny jeho city, celý smysl evangelia a smysl životního díla Křtitele. Výsledkem práce bylo množství kreseb, kreslířských návrhů a jeden akademický, umělecký a smysl obraz, v němž byl ukázaný význam všech přípravných prací. V náčrtěch zpodobil nešťastný Ivanov na akademické zásady a viděl před sebou skutečného člověka a skutečnou přírodu, ale na obrazu vykazoval opět do popředí domnělé umělecké zásady. Náčrt k samotnému obrazu a ještě několik set návrhů a návrhů k ilustracím Bible tvoří první umělecký poklad a svou sou-

hodnou kresbu, vědecký koncept, hlubokou křesťanskou i uměleckou náplní pokřtěný svou dobu tak, že si jeho zásady na výstavě r. 1838 po návrhu Ivanova nevěřili a bylo třeba celého přelétání, aby se jim dostalo uznání. Ivanov pravil, šlo o, myslím je ve svém náboženství viděl pokřtěným hlubokých a mystických věd starých ruských malířů ikon. Vedle Návštíje Gna, který přichází k neboženství umění odjízdu, a krajina, někdy až odporným realismem, troji Ivanov most mezi starým ruským církevním uměním a mezi tím malířů nové doby, kteří se usadili jako Viktor Vasnetsov a Nesterov obnovení ruské církevní umění návratem k jeho pramenům, k předpenovskému době, kdy byly ještě dvě prvky příměsí s Byzancí.

Dvakrát významnější ruský malíř první polovině XIX. století, Vasnetsov, dospěl k své malbě úplně bez zásad. Nastalbuje kritice soudit Borovického, ale víc se už sám v časových studiích technických svědčností starých mistrů a kopírováním jejich obrazů. Soustředil se navíc na otázky čistě umělecké a z nich přelétával na problém světa. Když si šel očkat světla, když dopadl na přelétání v přímém směru k malíři, došli k přelétání, že mu v této věci nemůže pomoci nikdo ze starých mistrů. Nemá se malovat tak, jako maloval Rafel, Rembrandt nebo Rubens, musí se vyjít z vlastní do přírody, do plátna světa a ze vdechů a malovat přírodu. Vasnetsov tedy vyjel v Rusku po první zásady plamajících, který podléhl ukraťtěl Zápád.

Obrátil k protest, neidolovně přelétání, malíř Vasnetsov první malovat prozíř lid a učilky. Dokazoval, že malbě viděl téměř zejména malíře nejen jako námit vznešený, tedy opak toho, co učila Akademie. Svě názory se malíř propagovat. V expedici vů Tverské gubernie zhrumaluje kolem sebe řády, jejich velký počet — bylo jich přes 60 — došli výrazem Vasnetsova pro další vývoj

světého malířství. Nebyl to ještě čistý šlágr, ani čistý realismus, ale cesta k nim byla náležitě připravena.

Na tuto cestu vstupuje po prvé Pavel Fedotov. Opět láká akademie; důležitější škola a život v petrohradských kasárnách. Už se šlágr, rozvíjí se galerie, kde se máho světice přibližně kolundácké obrazy a jejich život vyprávěl o životních příbězích obyčejných lidí. Život sám o sobě má cenu, život je posvícen a jediným malířovým námětem. I vkladnost má pro malíře svou zajímavost, ale vkladní život je tak krásný, nádherný umělecký a nádherný hluboký materiál skulptury, že umělec nemůže odolat životnímu a musí malovat o něčem, třeba jen tím, že bude upozorňovat na tyto různé stránky veřejného života. Tato ideologie byla ve skutečném uměleckém náhledu, která ovládala různé společnosti v čtyřicátých a padesátých letech minulého století, připomínáme si, že psal v této době své autobiografické dílo Gogol, kritik Bilibin, Nekrasov a Dourojevský. I Fedotov vstupuje s obrazy, v nichž šlágr s přímou předstíral negativní stránky současného života středních vrstev ruské společnosti. Autor se tu dívá na své okolí ne s odpočíváním, ale s lehkou ironií a dohledáváním šamánství. Tyto obrazy měly velký úspěch. Po prvé se na obecně přemýšlující intelektuální úroveň, kterou právě maloval Fedotov tím, že kladl problémy a přitom následek. Nebyl to ještě čistý šlágr, umělec nepochybně a na obrazu přibližně literární náplně. První práce Fedotovy jsou vlastně malované anekdoty naplněné upozorněním, které nemá pro malířskou hodnocení obrazu přibližného významu. Na sklonku svého kritického a tragického života — zemřel v blízkosti ve věku 38 let — opouští moralizování, ani se nezastavuje a přiblížil se k šlágru šlágru.

Vidíme tedy, že dva významní ruskí umělci pracovali bez akademie. Vlastní pokrok sevalší do uměleckého života oficiální kruhy, ale šlágr veřejnost, která už má svůj vlastní vkus a názory úplně protichůdně akademickým teoriím.

Dobrá tu ještě chyběla škola, která by vypracovala vhodné a nové názory a vytvořila citlivě proti akademickým teoriím. Příklad školy Venecianova ukázal, že v této době už existovaly v provincii soukromé umělecké školy, ale to byly jen okrasní a kritické pokusy. Jeden z těchto pokusů se však práce zdá. Byla to škola založená v čtyřicátých letech minulého století v Moskvě malířem umělcem Jiljem Makovským, svěřencem a najímavou osobností, která zahajuje celý řad významných uměleckých pracovišť. Deset let po založení utvořila se společnost pro vytvoření nové školy a tak nahajila svou existenci tímto „druhá ruská Akademie“, moskevská škola malířství, sochařství a architektury.

Nová škola se od polského hlásila k novému směru a právě a ní vyšel jejich nejvládnější představitel Vasilij Perov. Nové umění vyjadřuje estetické názory, které vládnou v Rusku v letech padesátých a šedesátých a byly charakterizovány kritiky a tvrdí teoretická ideologie Černyševského, Dobrolybovova, Pisareva; první s estetickým a s krásou, dokonalostí formy není hlavním úkolem umění, podstatou umění je reprodukce života. Umělec je kritičem a současně veřejného života a proto je v jeho vývozech nejvládnější obsah, středem. Jakožto výkonný má význam jen potud, potud přispívá k vyjadřování obsahu. Perov přijal tuto ideologii v celém rozsahu a maloval na jejím postkladě mravčíkové obrazy.

Zápas s Akademií trvalý pokračoval na starých místech vychoďuje roku 1863, kdy odešlo 13 absolventů Akademie podotek se hlavně sklonem a předloží k soustředění práce a tím nastane určité obrazy Akademie. Po zavržení šlágru a svobodnou volbu směru vracují vlivem z Akademie a za vedení Ivana Kramského nabídnou podle socialistických vzorů umělecký art. Artů se společným bydlením, stravováním a se společnou pokladnicou nemají dlouho trvání, ale dal podotek k založení „Svazu ruských

výstav", které se stalo důležitým činitelem ruského uměleckého života a působilo až do revoluce z r. 1917. Tato desátá reprezentace realistický umění a došlo k v rusko-vojenské, zejména v sovětských a akademických letech, velkého úspěchu. Nabylo to vzhledu a jasně umění, ale shodly mezi umělců a občanstvem. To byl jedinečný stav, jaký se nenašlo nikde jinde. V době, kdy přešla do rukou Čestmír Strucl. z Akademie i sovětské školy, viděl v Rusku jediný realizmus a poesi němu seby opozice. Vědci se dívali na umění očima Struclera. Úspěch byl tak velký, že bývaly obrazy rozprodány před zahájením výstav až v moskevských Mjasojedov, Makarova, Savickij, Frijanilnikov, Vladimír Makovskij, Jaroslava, Kasatkin, Litvinenko, Ševcov, Švarc, Petr Sokolov — to jsou jména nejproslulejších členů tohoto sdružení.

Ilya Repin, starší ruský malíř, který je víc než ostatní znám i v cizině, byl jedním z nich. Repin vyjel ještě ze staré Akademie, ale výstav Kuzněkova stal se horlivým spojencem nové tendence. S politiku hledal i Repin sociální náměty, ale brzy se obrátil k ruským dějinám a k umění dříve národy. Galerie poměrně významných ruských osobností, kterou vytvořil, je jedinečná. Někdo však svěřil zdárcem, že byl umělcem obdivován v jiné míře než v uměleckém sdružení a malířským obem. Citl a viděl a dovedl to vyjadřiti, měl-li však tvořiti, komponovat, vymalovat obrazy, myšlenkové síly vypovídaly mu často střelbu. Proto mají cizinci jako u Francouz, ale z jejich příčin větší uměleckou hodnotu jeho malířů.

Rusko, nadšené a občerstvené svým uměním, šlo svým inspirováním uměleckým životem a nechtělo si, co se nenašlo dříve v západní Evropě. Perov, Repin a jiní šli dříveššího života v cizině, v Paříži, ale nic si odnědávadeno a všechno šlo se jim zdát být nezeměmlořině, klamné, dohodnuté a nevěřité. Jejich vztah k cizině našli se přilhl od vzniku, jaký

měli k cizině začal lidé XVI. a XVII. století a už se, že měl kulturní převrat v XVIII. století jen časovně mladší.

Vě skrajnosti bylo jinak. Od divných dob existovala v Rusku zvláštní a docet silná společenská vězra, tvořící jakousi myšlenkovou a duševní aristokracii; táto vrstva nebyla Evropa cizí. Měla však vztah pouze k literatuře a pro vytvoření umění neměla zmysla, teprve v 80 letech minulého století. Odtud vyběhli proud nového umění, které se vyjádřilo na stránkách nového uměleckého časopisu „Mir iskusstva“ (Svět umění). Novou ideologií hlásali tu především Alexandr Benza, Sergej Djagilev, Sergej Maškovskij. Hlásali se tu čisté umění a nepřipoušteli se žánr tendence mal čisté umělecké. Znovu oživil staré heslo „umění pro umění“. Kolom redakce nového časopisu vznikla národní uměleckých skupin, které se sdružují pod názvem Svět umění.

Na počátku se většina členů nového sdružení obraceli k ruské minulosti, někdy pouze k předpetrovské minulosti, ale i k bližší době Kateriny II., Alexandra I., Nikolaje I., kdy kvetl zvláštní druh ruského klasicismu. Tímto retrospektivním, jak se jim obyčejně říká, mají v ohledě život XVIII. století vůbec. Alexandr Benza maluje Vermilin a galantní život na dvoře francouzských královi. Tam se obrátil i Somov. Lansoner křísil Petrohrad z doby Petra Velikého, Širov se obrátil k době Alžběty a Kateriny II., Božikov-Maslov až o čtyřicet letech minulého století. Vedle těchto kosmopolitní obrací se drabů čim umělců k staršímu ruskému životu. Ferich šel v pohádkovém a mytickém pravdě, Bilbin, Ryabulkin a Štolckij malují až prosazili v pohádkách české Měškovy XVII. století.

Nové umění přicházelo do styku s divadlem a brzy vznikla nové ruské divadelní malířství, které překvapilo celý svět, když po prvé vyjelo ruské divadlo a ruský balet do ciziny. Jména Konovin, Golovin, Gončarov a jiné dnes každý kulturní člověk.

a dříve ji po první uměleckou úpravu a skvělé ilustrace.

„Svět umění“ označoval jedinou uměleckého umění. Korovin, Levin, Širov, Maljavin, Vrubel nebo Archipov pracují v duchu impresionismu, napětí oblibě těží se však romantické divoké stylizace, kterou mají umělci dovésti až k virtuositě. Byla to reakce proti realismu, který se zdál mrtvý, a prose nastal obrát k polobotabotickým umění, jakým bylo Rusko od svých nejstarších dob.

Období moderního rusického umění se počíná v letech 1900—1910 revolucí výtvarným mladých umělců, kteří se sdružili ve spolky „Kulový spolek“ (Babčovi spolky), „Oči oči“, „Modří lidé“, „Tramvaj B“ atd. V počátku stojí bratři Barškovci, Michail Larionov, Natalie Gončarova, Jankov, Malšov a jiní. Odlišná od realismu je úpleť, ale ani stylizace v duchu odvětví uměleckých forem minulosti již nevytvářejí, umělec se snaží zbavit se zatížení všeho toho, co vytvořila umělecká kultura za několik století a vrátil se do počátečního stadia existence umění, k primitivnímu pozorování neznámých lidí a odněkud hledá nové cesty pro nový vývoj. Tak vzniká umělý primitivismus v lidovém duchu, k němuž se brzy přidružuje snaha vypravit se z okraje ní přírody, kterou poznáváme velmi úsporně a vytvořit vřivité umělecké světy, subjektivní pro každého umělce, závislé na jeho tvářnosti spolehlivosti. Cílem se pokouší v romantických umělcích a šije se týdně životem jako v Paříži a jiné v západní Evropě. Všechny evropské umělecké směry mají své záznamy v našich rusických umělcích. Mnozí odjíždějí ke studiu pobytu do Paříže, kde spínají spjávají s francouzským uměleckým světem a často i nakrývají svá rusky původ francouzským paradysům (Forn, Survaže, Angliansk atd.).

Mimo velké malby a uměleckou činnost Natalie Gončarovové, která hrala v oboru dekorativního umění zastávala bez únavy v umění evropském, je třeba přit-

pomocí velmi zajímavé a důležitě práce Alexandry Škuzarové, která vytvořila a po první uvedla v život na jevišti Moskevského uměleckého divadla v. sv. mezinárodní dekorativní principy. Vada těchto umělců vřivité a kreativní postava jak Mark Šagal, který přeměnil do velkého světa originální převládání vřivitého lidového lidového malování, vřivitého naryvné mystického fantasmat lidových obrádků. Bant, Punt, Krcmch, Tereškovič, Křehk vřivitéjší svou pozornost na barvu, na barvenou kompozici a na barevný celek. Mnozí Kac snail se vřivitého světa velmi jasnou postava pomocí modernistických jednodušších stanzovaných barevných ploch. Archipenko a Cadžin čili ve svých plastických výtvorech s patrným úspěchem pokouší v realizaci abstrakci a vřivitého doznání vřivých vřivých malířství.

V poslední době pozorujeme na jedné straně návrat k akademické tradici, ovšem v mírnější formě a s využitím dovedných výsledků. Tento návrat, sňaly ve velmi originálnímu podání, zřeteli se úspěch v práci vřivitého rusických umělců naší doby — K. Petrova-Vodkina, B. Gripcova, A. Jankov, V. Šuchova, J. Ansonkova a j. Na druhé straně občas se umělci opíjí k poklidnému umění antikého a snail se napojili vřivitého lidového uměleckého duchem abstrahovaní umění došlo. K této vřivitému patří Čelidov, Lev Zak, F. Hosiakov, E. Hermann, Andrance, kn. Petr Volkovskij a jiní.

Třeba však důrazně podotknout, že tradice svého potěšitelného a vřivitého umění rusického, vytvořená za mnoho století, vřivité opulenci na počátku XVIII. století a pak znovu vřivitého kterou následně vřivá, odřizují došti snail i v naší době. Mýtický rús starého umění odřizl se nejen v obřadech Nestorových nebo Školčického, ale i ve výtvorech Sapčových, Lev Zak, E. Hermann. Školn ke vřivité, vřivité, geometriaci, ke vřivitého hře barv a vřivitého lineárního umění

K A T A L O G

ludu v kompozici šlo pořád v duchu ruských umělců, přesto, že už po dvě set let jsou tu snahy od všeho toho se odvrátit. Vidíme to v pracích Gerasimovič, kteří malují nejprve realistický obraz a potom se snahou být náhled a tužbu kompozici schématisovat, lineární harmonizovat a sjednotit do pevných geometrických tvarů linií a ploch. Není důle náhledu ani to, že Šucharev v poslední době, pořád maluje portréty, maluje (sám volal hlavy; chvilu v tom ozvláštnil starých ruských ikon, chromal velikých hlav svých. Ve všem tom otvírá duch starého národního ruského umění.

N. Okanov.

NEZNÁMÝ MALÍŘ XVIII. století.

1. Podoba sv. Kříže, olejová kresba, OL 10 x 14, Státní G. Galérie v Petroh.

NEZNÁMÝ MALÍŘ XVIII. století.

2. Portrét Kříže Kazanovského, OL 40 x 50, Státní kresba Galérie Kazanovského ve Vládn.

ROKOTOV, Fedor Sergejevič.

- 1820—1890. Vynikající portrétista. Anot. řady portrétů šlechtických panovníků 1860 a vynikajících děl 1870—1890.
1. Podoba sv. Kříže, olejová kresba, OL 10 x 14, Obr. 1, Státní G. Galérie Kazanovského ve Vládn.
 2. Podoba sv. Kříže, olejová kresba, OL 10 x 14, Obr. 2, Státní G. Galérie Kazanovského ve Vládn.

LIVICKIJ, Dmitrij Gajgorjevič.

- 1780—1832. Žil v A. Annapole, vynikl velký portrétista od doby. Profesor Akademie umění.
1. Portrét pol. maršálka hr. Abakova Kazanovského, OL 17 x 13, Obr. 1, Státní G. Galérie Kazanovského ve Vládn.

BOROVKOVSKIJ, Vladimír Lubič.

- 1817—1890. Šlechtický velký portrétista. Žil v Lampě a v Le. v. Státní G. Galérie Akademie umění.
1. Portrét generálního hr. Vladimíra Ivanoviče Kazanovského (uměl. z. 1860), Miniatura, OL 7,5 x 9, Státní G. Galérie Kazanovského ve Vládn.
 1. Portrét hr. Katskova-Borovkovského, OL 10 x 14, Státní G. Galérie Kazanovského ve Vládn.
 2. Portrét cara Petra III. (17) OL 10 x 14, Státní G. Galérie Kazanovského ve Vládn.
 3. Portrét carevny Kataríny II. (17) OL 10 x 14, Státní G. Galérie Kazanovského ve Vládn.

ARGUNOV, Ivan Petrovič.

*1727, zemř. po r. 1797. Žák G. Grotta. Portretista.
 10. Portret hr. Alexeje Razumovského. Ol. 55×70.
 Sběrka hr. Ondřeje Razumovského v Dolních Životicích.

EGOROV, Aleksej Egorovič.

1776—1851. Kalmyk. V Akademii umění žák Akimova a Ugrjumova. Pracoval skoro výhradně v malířství náboženském. Byl profesorem Akademie umění a vychoval několik pokolení malířů. Ve své době byl nazýván „ruským Rafaelem“.
 11. Jan Křtitel. Ol. 45·5×54·5.
 Soukromá sbírka v Praze.

TROPININ, Vasilij Andrejevič.

1776—1857. V Akademii umění žák S. Ščukina. Skvělý portretista.
 12. Podobizna A. S. Puškina. Kopie malovaná I. F. Repinem Ol. 1913. 55×84.
 Sběrka J. Repina v Kuokale.

VENECIANOV, Aleksej Gavrilovič.

1780—1847. Originální a velmi významný malíř. V době, kdy výhradně panovaly názory akademické, zabýval se otázkami světlosti a stínu a přišel k přesvědčení, že malovat je třeba přímo v přírodě při slunečním osvětlení a zobrazovat tuto přírodu a lidské postavy v ní tak, jak ve skutečnosti jsou, bez jakéhokoli zlepsonání. Tím o několik desetiletí předběhl pozdější směr plein-airismu.
 13. Ctení. Ol. 69×87.
 Sběrka „G 35“ v Praze.

MARTOS, Ivan Petrovič.

1754—1835. Žák Akademie umění. Vynikající sochař. Autor pomníku Minina a Požarského v Moskvě. Člen a profesor Akademie umění.
 14. Na pouť. Sepie. 1830. 41×31.
 Sběrka N. V. Zarečkého v Praze.

KIPRENSKIJ, Orest Adamovič.

1789—1836. Žák Ugrjumova a Levického. Autor živých a odusevných portretů, vypracovaných s velkou technickou vyspělostí. V jeho výtvorech se odráží romantický duch doby.

První ruský malíř, jehož vlastní portret byl první pojat do známé sbírky autoportretů Gallerie Uffici ve Florencii.
 15. Portret hr. Lva Kyrilloviče Razumovského. Ol. 9·5×11
 Sběrka hr. Ondřeje Razumovského ve Vídni.

BRJULLOV, Karl Petrovič.

1799—1859. Slavný malíř. Žák Ruské akademie a prof. Ondřeje Ivanoviče Ivanova. Pracoval delší dobu v Itálii, kde namaloval proslulý obraz „Poslední den Pompejí“. Znamení a velmi vyhledávaný portretista, profesor a člen Ruské akademie umění.
 16. Portret kněžny Barbory Alexeevny Repninové-Volkonské, dcery hr. Alexeje Kyrilloviče Razumovského. Ol. 18×22. Obr. 3.
 Sběrka hr. O. Razumovského, Vídeň.

BUDKIN, Filipp Osipovič.

1806—1850. Žák Akademie umění. Portretista. Člen Akademie umění.
 17. Podobizna pobočnicka cara Mikuláše I. Ol. 1838. 66×81.
 Sběrka N. V. Zarečkého v Praze.

IVANOV, Aleksandr Andrejevič.

1806—1858. Žák Akademie umění. Největší ruský malíř XIX. stol. Autor obrazu „Zjevení Krista lidu“ (Moskva), znamenitých skic k tomuto obrazu a ilustrací k bibli, které tvoří řadu úplně zvláštních výtvorů náboženského umění svou celkovou uměleckou koncepcí, svěžestí svého podání a novotou tvůrčího porozumění. Ve svých výtvorech se projevuje jako nejlepší umělecký myslitel a jako malíř, který překročil úzký rámc soudobého akademismu a probojoval se úplně samostatně k čistému realismu, čímž daleko předstihl všechny svoje současníky, kteří ho proto nedovedli ani pochopit, ani ocenit.
 18. nahý chlapec. Skizza. 62×74.
 Sběrka paní M. S. Cetinové v Paříži.
 19. Hlava mladého apoštola. Skizza Ol. 1842. 20×20. Obr. 4.
 Sběrka A. A. v Praze.
 20. Lodi na Volze. Ol. 1841. 67×46.
 Sběrka V. Maškina v Rize.
 21. Neapolský záliv. Ol. 1850. 48×31.
 Táž sbírka.

ČERNECOV, Nikanor Grigorjevič.

1804—1879. V Akademii umění žák M. Vorobjeva. Významný krajinář.

22. **Krajina.** Ol. 1865. 65 × 47.
Sbírka V. Maškina v Rize.

REJTERN, Evgraf Romanovič.

1794—1865. Učil se u G. Loriho v Bernu a F. Schaldowa v Düsseldorfu.

23. **Hřebělec.** Akv. 1829. 37 × 44.
Sbírka N. V. Zarečkého v Praze.

24. **Rodina.** Ol. 45 × 40.
Též sbírka.

AJVAZOVSKIJ, Ivan Konstantinovič.

1817—1900. Žák M. Vorobjeva a F. Tannera. Prof. a člen Ruské akademie umění. Populární krajinář — malíř mofe.

25. **Bouře.** Ol. 150 × 100.
Sbírka dra Vladimíra Smetany v Praze.

26. **Bouře na moři.** Ol. 71 × 54.
Sbírka A. A. v Praze.

27. **Trosečníci.** Ol. 1879. 68 × 54. Obr. 5.
Sbírka továrníka A. P. v Praze.

28. **Mračna.** Ol. 1865. 41 × 32.
Též sbírka.

29. **Petrohrad.** Ol. 200 × 103.
Sbírka J. K. v Praze.

30. **Při měsíčku.** Ol. 1874. 21 × 16.
Sbírka R. H. v Praze.

TIMAŠEVSKIJ, Orest Isaakievič.

1823—1867. Žák Akademie umění. Pracoval hlavně v oboru malířství náboženského.

31. **Italka s hrozny.** Ol. 57 × 48.
Sbírka J. K. v Praze.

POSTNIKOV, Sergěj Petrovič.

1827—1880. Žák Moskevského učiliště malířství. Portretista.

32. **Podobizna mladé dívky.** Ol. 1869. 24 × 32.
Sbírka A. A. v Praze.

FEDOTOV, Pavel Andrejevič.

1815—1852. Průkopník ruského genrového směru. Autor mnoha obrazů, v nichž vylučuje satiricky současný městský život. Skvělý portretista.

33. **Podobizna pí. N. A. Evreinovové.** Ol. 13 × 15.
Sbírka F. Táborského v Praze.

NEZNÁMÝ MALÍŘ z polovice XIX. století.

34. **Starý moskevský chrám.** Ol. 21 × 26.
Sbírka J. K. v Praze.

LAGORIO, Lev Feliksovič.

1827—1905. Žák M. Vorobjeva a Villevalda. Krajinář. Profesor Akademie umění.

35. **Kavkazská krajina.** Ol. 105 × 57.
Sbírka G. A. v Praze.

BEGGROV, Aleksandr Karlovič.

1841—? Žák Akademie umění a prof. Bogoljubova v Paříži. Krajinář, člen „Sdružení kočovných výstav“.

36. **Benátky.** Ol. 1905. 44 × 64.
Sbírka A. B. v Praze.

SAVRASOV, Aleksej Kondratjevič.

1830—1897. Žák moskevského učiliště malířství. Vynikající ruský krajinář. Člen „Sdružení kočovných výstav“.

37. **Moskva.** Ol. 97 × 75.
Sbírka J. K. v Praze.

ŠIŠKIN, Ivan Ivanovič.

1831—1898. V Akademii umění žák S. Vorobjeva. Mimo to pracoval v Mnichově, v Curychu a v Düsseldorfu. Vynikající krajinář, malující převážně ruské lesy. Profesor a člen Akademie umění.

38. **Borový les.** Ol. 1880. 80 × 132.
Sbírka A. A. v Praze.

39. **Elaginův park.** Ol. 1896. 104 × 78. Obr. 6.
Sbírka G. A. v Praze.

40. **Cesta v lese.** Ol. 75 × 114.
Sbírka Dra Jaroslava Hlávky v Praze.

KLODT von IURGENSBURG, Michail Konstantinovič.

1832—1902. Žák M. Vorobjeva. Profesor krajinářství na Akademii umění. Člen „Sdružení kočovných výstav“.

41. **Můstek.** Ol. 22 × 16.
Sbírka A. A. v Praze.

MEŠČERSKIJ, Arsenij Ivanovič.

1834—1905. V Akademii umění žák F. Bruniho a S. Vorobjeva. Krajinář. Profesor Akademie umění.

42. Mořská krajina. Ol. 62 × 42.
Sbírka dra Vladimíra Smetany v Praze

KISELEV, Aleksandr Aleksandrovič.

1839—1911. Krajinaš. Cten „Sdružení kočovných výstav“.
Profesor Akademie umění.

43. Lesní potok. Ol. 1897. 45 × 27.
Sbírka A. A. v Praze.

SVERČKOV, Nikolaj Egorovič.

1817—1898. Oblíbený malíř zvířat.

44. Trojka. Ol. 23 × 40.
Sbírka A. B. v Praze.

45. Kůň s chrtý. Ol. 65 × 46.
Sbírka G. A. v Praze.

46. Lovec s koněm a chrtý. Ol. 75 × 65.
Soukromá sbírka v Praze.

KLEVER, Julij Juljevič.

1850—? Žák Akademie umění a prof. S. Vorobjeva. Velmi
populární krajinaš. Profesor Akademie umění.

47. Západ slunce. Ol. 1902. 80 × 110. Obr. 7.

Sbírka továrníka A. P. v Praze.
48. Večer na venkově. Ol. 1901. 49 × 59.
Táž sbírka.

KRYŽICKIJ, Konstantin Jakovlevič.

1858—1911. V Akademii umění žák barona M. P. Klodta.
Krajinaš. Těšil se veliké popularitě v širokých vrstvách spo-
lečenských.

49. Zima v lese. Ol. 53 × 69.
Soukromá sbírka v Praze.

PEROV, Vasilij Grigorjevič.

1833—1882. Žák moskevského učiliště malířství. Jeden ze
zakladatelů „Sdružení kočovných výstav“ a průkopníkú ten-
denčního realistického směru v ruském malířství. Autor
množství obrazů, zobrazujících negativní strany ruského života.
Významný portretista.

50. „Petruška“ (Ruské lidové loutkové divadlo). Ol. 110 × 85.
Sbírka dra Vladimíra Smetany v Praze.

KRAMSKOJ, Ivan Nikolaevič.

1837—1887. V Akademii umění žák A. Markova. Jeden

z ideologů tendenčně literárního směru v ruském malířství
a jeden ze zakladatelů „Sdružení kočovných výstav“. Autor
četných a velmi zdařilých portretů nejvýznamějších lidí své
doby.

51. Portret S. T. Aksakova. Ol. 1878. 60 × 68. Obr. 8.
Sbírka S. Sedraka v Paříži.

52. Portret dcery. Skizza. Ol. 1853. 68 × 56.
Sbírka A. Friedricha v Zábřezce na Mor.

GE [GAY], Nikolaj Nikolaevič.

1831—1894. Žák Akademie umění a prof. P. Basina. Portre-
tista a velmi originální malíř náboženských obrazů, v nichž se
snažil podat biblické výjevy realistickým opravdu pozemským
způsobem. Autor řady obrazů z ruských dějin. Stoupence filo-
sofického učení Lva Tolstého.

53. Porada farizeů. Ol. 40 × 30
Sbírka A. A. v Praze.

DMITRIEV-ORENBURGSKIJ, Nikolaj Dmitrievič.

1838—1897. V Akademii umění žák F. Bruni-ho. Maloval
převážně obrazy z vojenského života a portrety. Kromě toho
pracoval mnoho pro knižní ilustrace.

54. Portret malíře Pochtonova. Ol. 1878. 22 × 16.
Sbírka pí le Pochtonovové v Paříži.

MAKOVSKIJ, Konstantin Georgievič.

1839—1915. Žák moskevského učiliště malířství a Akademie
umění. Vynikající genrista a historický malíř. Autor množství
obrazů z ruského života XVII. stol., zdařilých portretů a deko-
rativních komposic ohromných rozměrů. Jeden ze zakládajících
členů „Sdružení kočovných výstav“.

55. Bojarská svatba. Skizza. Ol. 1890. 106 × 135.
Sbírka S. J. Sedraka v Paříži.

LEBEDEV, Klavdij Vasiljevič.

1852—1916. Žák moskevského učiliště malířství. Genrista a
historický malíř. Profesor Akademie umění.

56. Povídky. Ol. 1905. 132 × 83.
Sbírka R. H. v Praze.

VEREŠČAGIN, Vasilij Vasiljevič.

1842—1904. V Akademii umění žák A. Markova, později se
učil v pařížské Ecole des Beaux-Arts u Jeroma. Slavný malíř,
autor mnoha obrazů na vojenské náměty, v nichž se snažil

představitel války s krajním realismem. Zúčastnil se dobytí Turu kestanu a rusko-turecké války z r. 1876—1877, byl přítomen potlačení povstání v Indii, cestoval po Syrii a Palestině a našel smrt ve vodách japonského moře při zkáze obrněnce Petro-pavlova v okamžiku, kdy pozoroval výjevy rusko-japonské války.

57. **Kavkazská krajina.** Ol. 1863. 42 × 32.

Soukromá sbírka v Praze.

MAKSIMOV, Vasilij Maksimovič.

1844—1911. Žák Akademie umění. Člen „Sdružení kočovných výstav“. Člen Akademie umění.

58. **Naše políčko.** Ol. 1890. 18,5 × 28.

Soukromá sbírka v Praze.

VOLKOV, Jefim Jefimovič.

1844—? Žák školy „Společnosti pro povznesení umění“. Člen „Sdružení kočovných výstav“. Člen Akademie umění. Krajínář, realista.

59. **Mústek.** Ol. 52 × 37.

Sbírka G. A. v Praze.

JAROŠENKO, Nikolaj Aleksandrovič.

1846—1898. Jeden z ideologů a vynikajících členů „Sdružení kočovných výstav“. Zabýval se malířstvím genrovým, náboženským, portretistickým a krajínářským.

60. **Čeká na oběd.** Ol. 42 × 53.

Soukromá sbírka v Praze.

MAKOVSKIJ, Vladimír Georgievič.

1846—1920. Žák moskevského učiliště. Známý ruský genrista. Autor množství obrazů ze života středních vrstev městského obyvatelstva. Člen „Sdružení kočovných výstav“. Svě doby se těšil veliké oblibě v ruské společnosti.

61. **U klavíru.** Ol. 33 × 45.

Sbírka dra Vladimíra Smetany v Praze.

62. **Křížová cesta.** Ol. 79 × 51.

Táž sbírka.

63. **Stařena.** Ol. 35 × 50.

Sbírka dra Jaroslava Hlávky v Praze.

64. **Mladá dívka na okraji lesa.** Ol. 1874. 49 × 62.

Sbírka A. A. v Praze.

65. **Čekání.** Ol. 1874. 45 × 61.

Táž sbírka.

66. **Kořenář.** Ol. 1889. 44 × 68.

Sbírka V. K. v Praze.

67. **Babička.** Ol. 1889. 23,5 × 34.

Táž sbírka.

POCHITONOV, Ivan Pavlovič.

1850—1923. Učil se a žil dlouho v Paříži, později v Belgii.

Pracoval pod vlivem Barbizonské školy francouzského malířství.

68. **Portret malířky L. Medetské.** Ol. 1893. 14,1 × 13,2.

69. **Statek „Dereš“ v Jabici.** Ol. 1906. 26 × 19,5.

Sbírka S. B. v Paříži.

70. **Portret L. Tolstého v Jasně Poljaně.** Ol. 1905. 14,2 × 10,4.

71. **Mateřství.** Ol. 1910. 19,5 × 16,1. Obr. 9.

72. **Tolstoj v Jasně Poljaně.** Ol. 1905. 9 × 11,5.

73. **„Izba“ pod sněhem.** Ol. 1906. 14 × 26.

74. **Pradleny.** Ol. 1913. 15,2 × 23,6.

75. **Moskevský Kremľ.** Ol. 1881. 26,4 × 21,4.

76. **Odjezd na lov.** Ol. 1904. 8,8 × 19,6.

Sbírka G. P. v Paříži.

77. **Ukrajinská dívka.** Ol. 1915. 14,6 × 11,2.

78. **Opuštěná pláž.** Ol. 1921. 14,6 × 34,5.

79. **Dav v ukrajinské vesnici.** Ol. 1880. 16 × 22.

Sbírka H. P. v Paříži.

80. **Studie podle prof. Volkova.** Ol. 1900. 15 × 10,6.

81. **Otec.** Ol. 1880. 20,8 × 15,6.

Sbírka pí I. Pochitonovové, vdovy po I. P. Pochitonovi v Paříži.

82. **Stateček na Ukrajině.** Ol. 1886. 13,4 × 25,2.

83. **Zahrada pod sněhem.** Ol. 1912. 19 × 24,8.

84. **Slepice ve sněhu.** Ol. 1899. 14,8 × 19.

85. **Chůva čtoucí při plynovém světle.** Ol. 1923. 21,4 × 19,4.

86. **Mateřství.** Ol. 1897. 22 × 24,5.

87. **Lov divokých kachen na Ukrajině.** Ol. 1923. 15 × 35.

88. **Poslední umělcovo dílo.** Ol. 1923. 19 × 15.

Sbírka B. Ch. v Paříži.

89. **Studie.** Ol. 1921. 11,5 × 25.

KONDRATENKO, Gavriil Pavlovič.

1854—? V Akademii žák K. Guna a M. P. Klodta. Krajínář,

člen „Sdružení kočovných výstav“.

90. **Kavkaz. Elborus.** Ol. 45 × 32.

Sbírka dra Vladimíra Smetany v Praze.

91. **Krym. Noc v Bachčisaraji.** Ol. 1893. 123 × 74.

Sbírka dra Jaroslava Hlávky v Praze.

KUNDŽI, Archip Ivanovič.

1842—1910. Žák Akademie umění. Významný krajínář, jeden z prvních ruských plein-airistů. Člen „Sdružení kočovných výstav“. Profesor a člen Akademie umění. Celé své značné

jmění odkázal Společnosti svého jména pro pěstování výtvarných umění v Rusku.

91a. Měsíční noc. Ol. 63 x 48.

Sbírka J. V. v Praze.

DUBOVSKOJ, Nikolaj Nikanorovič.

1859—? Zák Akademie umění a profesora bar. M. K. Klodta. Člen „Sdružení kočovných výstav“ a Akademie umění. Maloval převážně moře a vynikl v malbě efektů osvětlení mraků a mořské hladiny.

92. Před bouřkou. Ol. 132 x 102.

Sbírka R. H. v Praze.

SAMOKIŠ, Nikolaj Semenovič.

*1860. Zák Akademie umění. Malíř výjevů z vojenského života a koní. Profesor a člen Akademie umění.

93. Trojka. Ol. 102 x 60.

Sbírka G. A. v Praze.

ENDOGUROV, Ivan Ivanovič.

1861—1896. Krajinář realistického směru.

94. Zimní soumrak. Ol. 1887. 151 x 90. Obr. 10.

Sbírka továrníka A. P. v Praze.

PIMONENKO, Nikolaj Kornilovič.

1862—1912. Zák kievské umělecké školy a Akademie umění. Člen „Sdružení kočovných výstav“ a profesor kievské umělecké školy.

95. Ukrajinská krajina. Ol. 50 x 37.

Sbírka G. A. v Praze.

96. Husopaska. Ol. 1910. 96 x 145.

Sbírka továrníka A. Horáčka v Praze.

REPIN, Ilja Jefimovič.

1844—1930. Zák Akademie umění. Slavný malíř, nejvýznamnější zástupce ruského realistického směru, který ve svých tvorech se snažil také zachytiti odraz soudobých společenských nálad. Skvělý portretista, tvůrce celé galerie portretů svých současníků. Člen „Sdružení kočovných výstav“, profesor a člen Akademie umění.

97. Křížové procesí. Ol. 295 x 185.

Sbírka Měst. spořitelny v Hradci Králové.

98. Portret hochy. Akv. 41 x 33.

Sbírka Moderní galerie v Praze.

99. Vlastní podobizna. Ol. 1877. 40 x 54.

Sbírka J. Repina v Kuokale.

100. Tolstoj jako orač. Akv. 1877. 43 x 32.

Sbírka A. Friedricha v Zábřezu na Mor.

101. V pařížské kavárně. Skizza. Ol. 1886. 35 x 25.

Sbírka A. A. v Praze.

102. Sadko v podmořském království. Skizza. Ol. 1876. 17 x 24.

Táž sbírka.

103. Hlava Záporožce. Pastel. 31 x 32.

Sbírka G. A. v Praze.

104. V lese. Skizza. Ol. 58 x 32.

Soukromá sbírka v Praze.

12. Kopie Tropininovy podobizny A. S. Puškina. Ol. 1913. 55 x 64.

Sbírka J. Repina v Kuokale.

105. Záporožec. Ol. 1903. 55 x 38.

Soukromá sbírka v Praze.

106. Studie k „Bojišti“. Ol. 100 x 74.

Sbírka Moderní galerie v Praze.

107. Kozáci. Ol. 45 x 29.

Táž sbírka.

108. Studie k dámskému portretu. Ol. 33 x 47.

Táž sbírka.

109. Studie koně. Ol. 63 x 40.

Táž sbírka.

110. Skupina „Na slunci“. Ol. 52 x 60.

Táž sbírka.

111. Podobizna matky. Ol. 1867. 48,5 x 60.

Sbírka „G 35“ v Praze.

112. Krajina. Ol. 1896. 75 x 62,5.

Táž sbírka.

113. Portret mladé dívky. Akv. 1919. 33 x 40.

Táž sbírka.

113a. Selka. Ol. 72 x 137,5

Sbírka J. V. v Praze.

113b. Mužský portret. Ol. 1891. 58 x 75,5.

Táž sbírka.

13c. Dáma v bílém. Ol. 1890. 90 x 114.

Táž sbírka.

POLENOV, Vasilij Dmitrievič.

1844—1927. Zák Akademie umění. Rázovitý náboženský malíř a velmi nadaný krajinář. Zvláště vynikající je serie jeho obrazů z cest po Palestině, Syrii a Egyptě. Člen „Sdružení kočovných výstav“ a profesor moskevského učiliště malířství.

114. Poslední večere. Ol. 136 x 89. Obt. 11.

Sbírka A. A. v Praze.

115. Kristus před Pilátem. Ol. 126 × 75.
Sbírka G. A. v Praze.
116. Palestinská krajina. Ol. 1896. 82 × 180.
Soukromá sbírka v Praze.

KOROVIN, Konstantin Alekseevič. Paříž.

- *1861. Žák moskevského učiliště malířství a prof. Savrasova, Perova, Prjanišnikova a Polenova. První ruský impresionista a významný kolorista. Nejlepší malíř pařížských ulic v noční době s jejich mnohobarevným osvětlením. Dlouholetý pracovník v oboru divadelního malířství a autor mnoha velmi zdařilých scénických výprav a dekorací. Člen Akademie umění.
116. Boulogne. Jaro. Ol. 1934. 61 × 50.
118. Mirabau. Jaro. Ol. 1934. 61 × 50.
119. Boulogne. Jaro. Ol. 1934. 61 × 50.
120. Saint-Cloud. Ol. 1934. 81 × 65.
121. Ruská vesnice. Ol. 190 × 80.
Soukromá sbírka v Praze.
122. Noční Paříž. Rue Venise. Ol. 33 × 41.
Sbírka O. v Praze.

STĚPANOV, Aleksej Stěpanovič.

- *1858. Žák moskevského učiliště malířství a později jeho profesor. Člen „Sdružení kočovných výstav“. Malíř zvířat a zasněžených krajin.
123. Zima. Kvaš. 52 × 35.
Sbírka A. A. v Praze.

ARCHIPOV, Abram Efimovič.

- 1862—1930. Žák moskevského učiliště malířství, plastiky a architektury. Jeden z průkopníků impresionistického směru v ruském malířství. Nejvíce se mu daří efekty slunečního osvětlení.
124. Selské ženy. Ol. 135 × 70.
Sbírka dra Jaroslava Hlávky v Praze.
125. Ruská dívka. Ol. 87 × 117.
Sbírka paní Brabčové v Praze.

MALJAVIN, Filipp Andreevič. Nizza.

- *1869. Žák Akademie umění. Vynikající malíř-kolorista, zvláště proslulý svými obrazy, které znázorňují ženské typy ruské vesnice v barevných krajích.
126. Jaro. Ol. 114 × 79.
Sbírka Karáskovy galerie v Praze.
127. Křik. Ol. 144 × 185.
Též sbírka.

128. Tři ruské ženy. Uhel a barevná křída. 65 × 50.
Též sbírka.
129. Sedlák a jeho žena. Uhel a barevná křída. 65 × 50.
Též sbírka.

BOGDANOV-BĚLJSKIJ, Nikolaj Petrovič. Riga.

- *1868. Žák moskevského učiliště malířství, plastiky a architektury, kde se učil pod vedením profesorů V. Makovského, I. Prjanišnikova a V. Polenova. Patří ke směru realistickému a maluje převážně obrazy ze života venkovského a selské školy. Člen „Sdružení kočovných výstav“ a člen Ruské akademie umění.
130. Selské děti. Ol. 108 × 136.
Sbírka J. V. v Praze.

SYČKOV, Fedot Vasiljevič.

- *1870. Malíř realistické školy pracující v Rusku.
131. Přítelkyně. Ol. 1931. 50 × 65.
Sbírka A. A. v Praze.

SEDRAK, Sergej Ivanovič. Paříž.

132. Ústfice. Ol. 1931. 100 × 100.

VEŠČILOV, Konstantin Aleksandrovič. Paříž.

- *1878. Žák Akademie umění a I. Repina. Byl malířem ruského ministerstva námořnictví. Patří ke směru realistickému.
133. Stará Kazaň. Ol. 1933/34. 100 × 181.
134. Předměstí Rostova. Ol. 1933/34. 100 × 181.
135. Moře na Korsice. Ol. 1933/34. 65 × 54.
136. Capri. Ol. 1934. 65 × 54.

KOLESNIKOV, Stepan Fedorovič. Bělehrad.

- *1879. Žák oděské umělecké školy, Akademie umění a profesora A. A. Kiseleva. Krajina a portretista.
137. Poslední sněh. Tempera. 1916. 52 × 35.
Sbírka A. A. v Praze.

NIKIFOROV, Sergej Gavrilovič.

- 1881—1912. Žák moskevského učiliště malířství a později jeho profesor. Člen „Sdružení kočovných výstav“.
138. Obchodník dobytkem. Ol. 1905. 133 × 216.
Sbírka R. H. v Praze.

FEŠIN, Nikolaj Ivanovič. New-Mexico.

*1881. Žák kazašské umělecké školy a petrohradské akademie, kde se učil u I. Repina. Bývalý profesor kazanské umělecké školy.

139. **Hlava ruské venkovské dívky.** Ol. 1912. 41 × 36.

Sbírka N. I. Sedraka v Paříži.

139a. **Dánský portret.** Ol. 1914. 61 × 70.

Sbírka J. V. v Praze.

VOROŠILOV, S.

Současný malíř realistického směru, pracující v Rusku.

140. **Návrat z lovu.** Ol. 67 × 40.

Soukromá sbírka v Praze.

ŠMAROV, Pavel Dmitrievič. Paříž.

*1874. V Akademii umění žák I. Repina a A. Kuindžiho. Patří ke směru realistickému. Člen Akademie umění.

141. **V létě.** Ol. 1932. 270 × 215.

ŠALJAPIN, Boris Fedorovič. Paříž.

*1904. V moskevském učilišti malířství žák Archipova. Mimo to pracoval u Suchaeva a Kardovského. Patří k realistickým směrům a snaží se ve svých portretech dosáhnouti co největší věrnosti modelu.

142. **V měsíci červenci.** Ol. 1934. 92 × 74.

143. **Staré Rusko.** Ol. 1933. 100 × 81.

LEVITAN, Isaak Iljič.

1861—1900. Žák moskevského učiliště malířství. Znamenitý ruský krajinář, kterému se podařilo objeviti intimní krásu ruské krajiny. Původně pracoval čistě realisticky, později podléhl vlivům impresionismu. Vyučoval na moskevském učilišti malířství.

144. **Potok v lese.** Ol. 126 × 82.

Sbírka A. A. v Praze.

145. **Krajina v okolí Zvenigorodu.** Ol. 26 × 14. Obr. 12.

Sbírka G. A. v Praze.

146. **Šedivý den.** Ol. 22 × 17.

Soukromá sbírka R. H. v Praze.

OSTROUCHOV, Ilija Semenovič.

1858—1929. Vynikající krajinář. Stoupenec Levitanova odkazu.

147. **Pražský orloj.** Ol. 19 × 27.

Sbírka dra Vladimíra Smetany v Praze.

JUON, Konstantin Fedorovič.

1875—1931. Žák moskevského učiliště malířství a prof. V. A. Serova. Rázovitý krajinář. Maloval převážně ruské staré chrámy a jejich okolí. Měl v Moskvě svou malířskou školu.

147a. **Troice-Sergieva Lavra.** Ol. 106 × 66.

Sbírka J. V. v Praze.

VRUBELJ, Michail Aleksandrovič.

1859—1910. V Akademii umění žák P. Čistjakova. Znamenitý ruský umělec. Geniální tvůrce nových malířských koncepcí. Autor návrhu na vnitřní výzdobu chrámu sv. Vladimíra v Kijevě a dekorativních obrazů pro veletř v Nižním Novgorodě. Ilustroval Lermontovovo dílo „Demon“ a mnoho pracoval na vytvoření malířské představy Demona.

148. **Anděl.** Tužka a akvarel. 16 × 29.

Sbírka A. A. v Praze.

SURIKOV, Vasilij Ivanovič.

1848—1916. Žák Akademie umění. Vynikající historický malíř, kterému se podařilo s neobvyklou přesvědčivostí zrekonstruovat celou řadu výjevů z ruské minulosti. Člen moskevského „Svazu ruských umělců“.

149. **Mužský portret.** Ol. 1872. 29,5 × 37.

150. **Stařena.** Ol. 26,5 × 40.

150a. **Studie.** Ol. 1892. 37 × 42.

Sbírka J. V. v Praze.

SĚROV, Valentin Aleksandrovič.

1865—1911. Žák I. Repina a v Akademii umění P. Čistjakova. Vynikající malíř. Autor hluboce procištěných psychologických portretů a jasných násdových ruských krajin. Člen společnosti „Svět umění“. Profesor moskevského učiliště malířství.

151. **Podobizna paní M. Cetlinové.** Tempera. 74 × 109.

Sbírka pi Cetlinové v Paříži.

152. **Podobizna starší dámy.** Akvarel. 23 × 29.

Sbírka A. A. v Praze.

153. **Ženský akt.** Tužka. 19,5 × 25,5.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

VASNECOV, Viktor Michajlovič.

1848—1926. V Akademii umění žák Čistjakova. Tvůrce nového směru ruského náboženského malířství na základech studia vzorů středověkého umění. Autor mosaik chrámu sv. Vladimíra v Kijevě, freskové výzdoby historického musea v Moskvě a četných obrazů na náměty z ruských eposejí a z ruských dějin.

154. Bohatýr na rozcestí. Ol. 1920. 152 × 87.
Sbírka A. A. v Praze.

NESTEROV, Michail Vasiljevič. Moskva.

- *1862. Zák moskevského učiliště malířství a prof. V. Perova. Vynikající malíř mystické nálady, básník ruského poustevnictví ruských severních lesů a ruských dálek. Člen „Sdružení kočovných výstav“ a společnosti „Svět umění“. Člen Akademie umění. Mnoho pracoval také v oboru náboženského malířství.
155. Na břehu řeky. Ol. 1923. 60 × 80.
Sbírka A. A. v Praze.
156. Svatá Barbora. Ol. 72 × 75.
Sbírka G. A. v Praze.
157. Poutníci. Ol. 106 × 82. Obr. 13.
Táž sbírka.
158. Na zemi klid. Ol. 100 × 64.
Táž sbírka.
159. Večerní klekání. Ol. 103 × 79.
Táž sbírka.
160. Obydlí poustevníků. Ol. 78 × 75.
Táž sbírka.
161. „Peresvět“ a „Oslabja“. Ol. 100 × 64.
Sbírka „G 35“ v Praze.

BILIBIN, Ivan Jakovlevič.

- *1876. Slavný ruský malíř, grafik a ilustrátor lidové epiky, lidových povídek a přísloví. Mistrný stilisátor v duchu ruského umění XVII. stol. Autor četných divadelních výprav ruských oper a dramát.
182. Carevna Militrissa. Akv. 1929. 40 × 47.
183. Rybář a zlatá rybička. Akv. 1933. 19 × 22,5.
184. Staroslovanský bůh Sventovit. Akv. 1934. 32 × 29.
185. Polovecká tanečnice. Akv. 1933. 30 × 41,5.
186. Ollvové stromy (Var). Akv. 1929. 33 × 49.
187. Vinice (La Favière). Akv. 1933. 80 × 45,5. Obr. 14.
188. Krajina v Bormes. Akv. 1927. 44,5 × 31,5.
189. Les v okolí Compiègne. Akv. 1934. 33 × 40,5.

STELLECKIJ, Dmitrij Semenovič. La Napoule.

*1875. Zák Akademie umění. Vynikající malíř, který se snaží ve svých dílech využítí celkového pokladu starého ruského umění. Zabývá se také sochařstvím a v tomto oboru také stilisuje v duchu umění XVII. stol. Mnoho pracuje i v oboru dekorativního malířství a knižní ilustrace.

170. Před hradem. Tempera. 70 × 64. Obr. 15.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

171. Střelci. Ol. 79 × 39.
172. Vlastní podobizna. Olej. 1924. 24,5 × 32,5.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

173. Soška. Keramika.
174. Soška. Keramika.
175. Jezdec. Barevná sádra.
176.—187. Ilustrace „Slova o pluku Igorově“. Kvaš.
51,5 × 67.

RERICH, Nikolaj Konstantinovič. New-York.

- *1874. Zák v Akademii umění A. Kuindžiho. Bývalý ředitel kreslířské školy „Společnosti pro povznesení umění“ v Petrohradě. Rázovitý visionář a tvůrce obrazů z doby prehistorické pod vlivem lidových povídek. V poslední době je uchvácen mystikou Tibetu a Střední Asie.
188. Stará města. Pastel. 37 × 23.
Sbírka A. A. v Praze.

SUDBININ, Serafim Nikolaevič. Paříž.

- *1867. Bývalý herec moskevského Uměleckého divadla. Jedenáct let pracoval jako sochař a Rodinem. Autor plastických portretů řady vynikajících ruských divadelních činitelů. V poslední době zabývá se převážně keramikou.
189. Archanděl sv. Michal. Lakované dřevo. 1923.
190. Hříšnice babylonská. Lakované dřevo. 1921.
191. Hlava gladiátora. Bronz.
192. Podobizna p. A. Mellona. Sádra. 1922.
193. Podobizna p. D. Huhneheima. Keramika. 1929.
194. Křest. Keramika. 1933.
195. Sobinov jako Romeo. Bronz. 1915.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

BENUA [BENOIS], Aleksandr Nikolaevič. Paříž.

- *1870. Významný malíř, spisovatel a umělecký kritik. Jeden ze zakladatelů umělecké společnosti „Svět umění“. Autor „Dějiny ruského malířství“ a „Ruské školy malířské“ přeložené do češtiny. Bývalý umělecký ředitel moskevského „Uměleckého divadla“. Patří mezi spolupracovníky Sergěje Djačileva v propagování ruského umění v cizině. Až dosud mnoho pracuje pro pařížská divadla. Ve svých malířských výtvorech se zajímá hlavně o život XVIII. stol.
196. Svatba Psyche. Kvaš. 1928. 109,5 × 63.
197. Pevnost v Petrohradě. Kvaš. 1924. 66 × 51.

198. Ermitážní divadlo v Petrohradě. Kvaš. 1929. 59 × 42-5. Obr. 16.
 199. Barklayův pomník v zimě. Kvaš. 1924. 46 × 53.
 200. Zima ve Versailles. Kvaš. 1925. 44 × 58.
 Sběrka Slovanského ústavu v Praze.

SOMOV, Konstantin Andreevič. Paříž.

- *1869. Žák Akademie umění. Jeden z nejvíce vynikajících a zakládajících členů společnosti „Svět umění“. Přední zástupce skupiny malířů-stilistů „retrospektivistů“. Portretista a krajinář.
 201. Duha. Ol. 1927. 77 × 65.
 202. Zátíší. Ol. 1932. 53 × 45.
 203. Hlava ruské dívky. Ol. 1932. 46 × 39. Obr. 17.

DOBUŽINSKIJ, Mstislav Valerianovič. Kovno.

*1875. Žák petrohradské školy „Společnosti pro povznesení umění“, prof. V. Mate, malíře Dmitrieva-Kavkazského a mnichovských škol Ažbe a Hollošy. Člen společnosti „Svět umění“. Pevně se zabývá grafikou a je „malířem měst“. Pracuje i jako divadelní dekorátor. V poslední době pracuje pro Státní divadlo v Kovně.

204. „Měsíc na venkově“ (Moskevské umělecké divadlo).
 Akvarel. 1910. 62 × 36.
 205. Park. Tempera. 1928. 64 × 80.
 206. Noc (Petrohrad). Kvaš. 1929. 78 × 46.
 207. Pokoj Raskolnikova. Kvaš. 1928. 65 × 50.
 208. Most (Amsterdam). Ol. 1928. 51 × 36.
 209. Žlutý pokoj. Kvaš. 1927. 57 × 45. Obr. 18.
 210. Zima (Kovno). Tuž. 1931. 47-5 × 45.
 211. U radnice (Kovno). Kvaš. 1933. 34-5 × 34-5.
 212. Na starém městě (Kovno). Tempera 1933. 55 × 46.
 213. Město Mariampol (Litva). Tempera. 1930. 52 × 45.
 214. „Piková dáma“. Kvaš. 1925. 64-5 × 49.
 215. Zátíší. Ol. 1928. 45-5 × 54.
 216. Valpuržina noc (Faust). Tempera. 1932. 46 × 56.

LANSERE [LANSERAY], Evgenij Evgenievič. Moskva.

- *1875. Vynikající ilustrátor a malíř tak zvaného „retrospektivního směru“. Člen společnosti „Svět umění“.
 217. Sevanské jezero v Armenii. Tempera. 1927. 62 × 43.
 218. Ulička v dagestánském vesničce. Tužka a uhlí. 1927.
 30 × 47. Obr. 19.
 219. Periferie Tiflisu. Tužka. 1927. 35 × 47.

MILLIOTI, Nikolaj Dmitrievič. Paříž.

*1874. Žák moskevské učiliště malířství. Jeden z prvních a vý-

znamných členů společnosti „Svět umění“. Přidržuje se směru impresionistického a vyznačuje se svými mnohobarevnými komposicemi, nadchnutými erotickou neb mystikou.

220. Podobizna paní Tatjany L'vovny Suchotinové-Tolsté. Ol. 1932. 73 × 60.
 221. Vlastní podobizna. Ol. 1929. 73 × 60. Obr. 20.
 222. Toledo. Ol. 1930. 73 × 60.
 223. Dostihy v Chantilly. Ol. 1931. 73 × 60.
 224. Květiny. Ol. 1929. 73 × 60.
 225. Savojské hory. Ol. 1934. 65 × 54.

SUDIJKIN, Sergej Jurjevič. New-York.

*1883. Člen společnosti „Svět umění“. Velmi nadaný stilista a dekorativní malíř.
 226. Ohňostrojn. Akv. a pastel. 1909. 40 × 32.
 Sběrka A. A. v Praze.

ŠARIEMAŇ, Osip Adolfovič.

Malíř, člen společnosti „Svět umění“.
 227. Trojka. Pastel. 58 × 21.
 Majetek ministerstva školství.

BUŠEJ, Dmitrij Dmitrievič.

1898. Žák petrohradské školy „Společnosti pro povznesení umění“ a pařížské Académie Ranson. Člen společnosti „Svět umění“.
 28. Kytice. Pastel. 1933. 77 × 60.
 29. Kytice. Pastel. 1933. 77 × 60.
 30. Neapol. Pastel. 1931. 61 × 75.
 31. Neapol. Pastel. 1931. 61 × 75.

BRAZ, Osip Emanuilovič. Paříž.

872. Žák oděské umělecké školy, později se učil v Mnichově, Paříži, v Holandsku a u I. Repina. Významný portretista a krajinař. Člen společnosti „Svět umění“. Je stoupencem směru rističského.
 2. Podobizna slečny Ivanovové. Ol. 1933. 73 × 60.
 3. Krajina. „Villeneuve sur Yonne“. Ol. 1934. 65 × 50.
 2. Zátíší. Ol. 1933. 73 × 54.
 2. Květiny a ovoce. Ol. 1931. 73 × 60.
 2. Most v Novgorodě. Ol. 1927. 90 × 71.
 Sběrka Slovanského ústavu v Praze.
 2. Katedrála sv. Sofie v Novgorodě. Akvarel. 50 × 36.
 Táž sbírka.

238. Chrám Proměnění Páně v Novgorodě. Akv. 50 × 36.
T42 sbírka.

KISELEVA-BILIMOVIČOVÁ, Elena Andreevna

Bělehrad.

*1878. Začta Akademie umění a prof. I. Repina. Malie podobizny a obrazy genrového rázu. Umělecky se blíží impresionistům.

239. Jinoch. Ol. 1934. 100 × 70.

240. Normanské dívky v Auvergne. Ol. 1932. 70 × 50.

241. Tulipány. Ol. 1933. 70 × 70.

SOLOGUB, Leonid Romanovič. Haag.

*1884. Zák moskevského učiliště malíství a Akademiegumění. Malíř a architekt. Patří k směru impresionistickému. Cen společnosti „Svět umění“.

242. Stařena. Ol. 1916. 33 × 46.

243. Ruští vojáci-vyzvědači. Ol. 1916. 33 × 46.

244. Spící vojáci. Ol. 1916. 38 × 55.

245. Ruský voják. Ol. 1916. 33 × 46.

246. Ruský voják. Ol. 1916. 33 × 46.

247. Krajina v okolí Vilna. Ol. 1916. 33 × 46.

248. Ruská dívka. Ol. 1916. 33 × 46.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

ŠČEKO-POTOČKAJA, Aleksandra Vasilievna. Paříž.

V petrohradské škole „Společnosti pro povznesení umění“ začta N. Nericha. Později pracovala s I. Bilibinem v Paříži se učila u M. Denise a F. Vallotona. Mnoho pracovala pro divadelní výpravu, pro ilustrace a pro porculánovou továrnu v Petrohradě.

249. Ruský motiv. Ol. 1923. 100 × 150.

250. Kytice. Ol. 1933. 81 × 60.

251. Krajina z La Favière. Ol. 1934. 45 × 32.

252. Tamerlan. Ol. 1927. 47 × 62.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

SEREBRJAKOVA, Zinaida Evgenjevna. Paříž.

*1885. Vynikající malířka. Začta Brazova. Členka společnosti „Svět umění“. Mnoho pracuje v pastelu. Skvělá irretistka a malířka ženských aktů.

253. Spící žena. Ol. 1934. 92 × 65.

254. Podobizna mladé dívky. Ol. 1934. 65 × 50. Obr. 21.

255. Ženský akt. Skizza. Past. 1934. 48 × 63.

256. Typ bretonského sedláka. Past. 1934. 48 × 63.

257. Stará Bretonka. Past. 1934. 48 × 63.

258. Stará Bretonka. Past. 1934. 48 × 63.

259. Park Bobolí v Florencii. Akv. 1932. 64 × 48.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

GURDŽAN, Akop Makarovič. Paříž.

*1886. Zák Pavla Trubeckého a Andreeva. Sochař směru realistického, někdy však jeví sklon ke stilisaci.

260. Salome. Bronz.

261. Hlava černošky. Žula.

262. Vítězství. Bronz.

263. Hlava ruské ženy. Bronz.

264. Vítězství. Malované dřevo.

NILUS, Petr Aleksandrovič. Paříž.

*1869. Zák odeské umělecké školy a Akademie umění. Pracoval pod vedením prof. K. Kostandioho. Náleží ke skupině neo-romantiků, kteří se snaží ve svých výtvorech vzkřísiti vzpomínky na dobu třicátých let minulého století.

265. Park Saint-Cloud za starých časů. Ol. 1926. 120 × 73.

BENUA [BENOIS], Albert Aleksandrovič. Paříž.

*1888. Zák svého otce a v Paříži Henri Zoa a Pierre Vignala. Akvarelista.

266. Starý přístav v Marseille. Akv. 1932. 52 × 68.

267. Pohled na starý přístav. Akv. 1932. 55 × 77.

268. Bassin de la Joliette. Marseille. Akv. 1932. 51 × 65.

269. Přístav Clos na ostrově Bréhat. Akv. 1934. 50 × 61.

270. Ostrov Bréhat. Akv. 1934. 52 × 61.

ŠIRJAEV, Evgenij Nikolaevič. Paříž.

*1887. Zák Stroganovské školy v Moskvě, malíř D. Ščerbinovského a École des Beaux-Arts v Paříži.

271. Skizza z atelieru. Ol. 63 × 46.

272. Skizza z atelieru. Ol. 63 × 46.

ZARECKIJ, Nikolaj Vasiljevič. Praha.

*1876. Zák Jana Cionglinského a Dmitrie Kardovského. Pevně pracuje jako grafik.

273. Cařhrad, Galata. Kvas. 1921. 81 × 65.

274. Vlastní podobizna. Akvarel. 1927. 30 × 32.

GRIGORJEV, Boris Dmitrievič. New York.

*1886. Zák Ruské akademie umění. Patří k mladší generaci

- ruských malířů akademického směru. Hlavně se vyskytuje jako skvělý a originální kreslíř.
275. **Tváře světa.** Ol. 1920—1931. 450 × 250
Majetek ministerstva školství.
276. **Z cyklu „Rasseja“.** Kresba a kvaš. 43 × 39.
Majetek ministerstva školství.
277. **Z cyklu „Rasseja“.** Kresba a kvaš. 48 × 29.
Majetek ministerstva školství.
278. **Santiago da Čili.** Kresba a kvaš. 36 × 26.
Majetek ministerstva školství.
279. **V kavárně.** Tužka. 1922. 33 × 26.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

JAKOVLEV, Aleksandr Evgenjevič. Boston. U. S. A.

- * 1887. Zák Akademie umění a profesora Kardovského. Patří k ruskému neoakademickému směru. Výborný kreslíř a portretista. Zúčastnil se jako malíř automobilových výprav Afrikou a celým asijským kontinentem, které uspořádala továrna Citroen. V Citroenových museích v Paříži je několik tisíc jeho obrazů z těchto cest. V poslední době je možno v jeho výtvorech cítiti jakýsi návrat ke klasicismu. Nyní řídí malířské oddělení akademie umění v Bostonu v Americe.
281. **Prodavačka melounů.** Tempera. 1928. 56 × 79. Obr. 22.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.
282. **Ženský akt.** Sanguina. 1927. 50 × 64.
Táž sbírka.
283. **Ženský portret.** Sanguina. 1927. 50 × 64.
Táž sbírka.
284. **Podobizna malíře Lariovona.** Sanguina. 1919.
48 × 5 × 63 × 6.
Táž sbírka.

SUCHAEV, Vasilij Ivanovič. Paříž—Moskva.

- * 1887. V Akademii umění zák D. Kardovského. Vynikající malíř, který spolu s Jakovlevem, B. Grigorjevem a K. Petrovem-Vodkinem patří k neoakademickému směru. Skvělý kreslíř a portretista.
285. **Podobizna paní M. V. Šaljapinové.** Ol. a tempera. 1928. 106 × 107.
286. **Podobizna p. F. J. Šaljapina.** Ol. 1933. 60 × 78.
287. **Podobizna skladatele S. S. Prokofjeva.** Ol. 1932. 60 × 78. Obr. 23.
288. **Podobizna skladatele J. F. Stravinského.** Ol. 1933. 60 × 78.
289. **Kontrabas Amatiho.** Tempera. 1934. 78 × 153.
290. **Při čtení.** Tempera. 1931. 78 × 153.

291. **Krajina.** Město Turenne. Tempera. 1929. 65 × 81.
292. **Krajina.** Argentat, stará čtvrť. Tempera. 1929. 41 × 64.
293. **Krajina.** Argentat, pravý břeh. Tempera. 1929. 65 × 81.
294. **Krajina v jižní Francii.** Tempera. 78 × 60.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.
295. **Město v jižní Francii.** Tempera. 78 × 60.
Táž sbírka.
296. **Ženská hlava.** Sanguina. 50 × 63.
Táž sbírka.
297. **Portret.** Sanguina. 1934. 47 × 63.
Táž sbírka.

REJTLINGEROVÁ, Julija Nikolaevna, Paříž.

- * 1898. Začka I. Biljulina a prof. Obrovského v Praze. Pracuje hlavně v oboru malířství náboženského, ve kterém usiluje o vzkříšení forem staroruského umění.
298. **Mušský portret.** Tempera. 1932. 24 × 32.
299. **Podobizna mladé dívky.** Tempera. 24 × 83.

ŠILJTJAN, Grigorij Ivanovič. Milán.

- * 1899. Nadaný malíř, náležící ke směru, který sám nazývá „neorealismem“.
300. **Karbaněl.** Ol. 1932. 130 × 100. Obr. 24.
301. **Stůl umělce.** Ol. 1932. 100 × 100.
302. **Hudební nástroje.** Ol. 1934. 100 × 70.

KALABIN, Evgenij Nikolaevič. Praha.

- * 1899. Pracoval u Blažika v Praze. Patří ke směru neoakademickému. Zabývá se převážně grafikou.
303. **Salome.** Ol. 1934. 69 × 150.

ISCELENOV, Nikolaj Ivanovič. Paříž.

- * 1891. Architekt. Zák Akademie umění. Podporuje rozvoj soudobé umělecké ideologie na základě klasicismu.
304. **Dvě města.** Ol. 1929. 105 × 77.
305. **Zhčeninina.** Ol. 1933. 100 × 73.
306. **Zhčeninina.** Ol. 1933. 100 × 73.

ISAEV, Nikolaj Aleksandrovič. Paříž.

- * 1893. Zák odeské umělecké školy. Návrat ke klasicismu na základech kubismu.
307. **Restaurace v Marseille.** Ol. 1930. 100 × 80.
308. **V okolí Valencie.** Ol. 1934. 90 × 75.
309. **Provencalská krajina.** Ol. 1934. 80 × 64.
310. **Zátiší.** Ol. 1929. 80 × 48.

LAGORIOVÁ-ISCELENOVÁ, Maria Aleksandrovna.

Paříž.

*1898. Žačka akademii ve Výmaru a v Mnichově. V Petrohradě pracovala u E. Lansereta a N. Rericha. Její práce jsou prochnuty klasickým uměním.

311. Hlava. Ol. 1934. 81 × 65. Obr. 25.

312. Mušle. 1933. Ol. 91 × 73.

313. Vlna Egejského moře. Ol. 1933. 67 × 37.

ROVINSKIJ, Sergej Vladimirovič. Paříž.

*1895. Žák Ecole des Beux-Arts v Paříži a později A. Jakovleva a V. Suchaeva. Pracuje převážně v oboru dekorativního malířství.

314. Španělsko. Segovia. Ol. na plsti. 1934. 280 × 158.

BEKLEMIŠEVA, Kleopatra Vladimirovna. Paříž.

*1898. Žačka svého otce sochaře V. Beklemiševa, prof. petrohradské akademie umění. Je stoupenkyní směru realistického. Sochařka.

315. První pokoušení. Sádra. 1929.

Bronzový odlietek je majetkem francouzského státu.

316. Zvěstování. Br. 1934.

317. Leda. Br. 1929.

318. „Pivolet II de Cauloincourt“. Sádra. 1934.

LISSIM, Semen Michajlovič. Paříž.

*1900. Zabývá se nejvíce grafikou a mnoho pracuje pro umělecký průmysl.

319. Kambodž. Tanečnick. Kv. 1934. 93 × 118.

320. Zátíší. Kv. 1934. 72 × 93.

321. Zlatý kohoutek. Kv. 1928. 80 × 54.

BENUA (BENOIS), Nikolaj Aleksandrovič. Milán.

*1901. Absolvent petrohradské Akademie umění. Žák prof. Kardovského. Stále pracuje pro divadla v Itálii — „Scala“ v Miláně, Královskou operu v Římě a jiné.

322. Interieur v Sorrento. Tempera. 1932. 65 × 50.

323. Sorrentský záliv. Tempera. 1930. 65 × 50.

324. Olivy v Sorrento. Tempera. 1932. 65 × 50.

325. Západ slunce v Sorrento. Tempera. 1932. 62 × 44.

326. Krajina. Tempera. 1932. 65 × 50.

327. Krajina. Tempera. 1932. 65 × 50.

328. Subiaco. Tempera. 1931. 62 × 44.

329. Studie z hor. Tempera. 1930. 50 × 40.

330. Olivy v Sorrento. Tempera. 1929. 65 × 50.

USPENSKIJ, Leonid Aleksandrovič. Paříž.

331. Krajina. Ol. 1934. 65 × 45.

332. Zátíší. Ol. 1935. 55 × 46.

ČERKESOV, Jurij Jurjevič. Paříž.

*1900. Žák K. Petrova-Vodkina a A. Savinova v petrohradské akademii umění.

333. Krajina-Le Cap Canaille v Cassis. Ol. 1928. 81 × 65.

334. Mé okno v Cassis. Ol. 1929. 65 × 54.

335. Krajina v Entrevaux. Ol. 1934. 52 × 65.

336. Krajina v Entrevaux. Ol. 1934. 52 × 65.

SEREBRJAKOV, Aleksandr Borisovič. Paříž.

*1907. Žák své matky, Zinaidy Serebrjakové.

337. Bruxelles. Opatství de la Cambre. Temp. 1933. 60 × 74.

338. Antverpy. Temp. 1933. 60 × 74.

339. Vlámský mlýn. Temp. 1934. 60 × 74.

340. Vlámská krajina. Temp. 1934. 60 × 74.

BERNACKAJA-SAVIČOVÁ, Olga Michajlovna. Paříž.

*1901. Žačka B. Grigorjeva a V. Suchaeva.

341. Náměstí v Marakeši. Tempera. 1934. 90 × 76.

342. Krámy v Maroku. Tempera. 1934. 83 × 70. Obr. 26.

343. Prodavači pomerančů. Tempera. 1934. 63 × 67.

MILLEROVÁ, Evgenija Karlovna. Paříž.

*1907. Učila se původně v Japonsku u japonské malířky Nocharové a později v Paříži u V. Suchaeva.

344. Balkon. Ol. 1934. 70 × 89.

345. Krajina. Ol. 1934. 40 × 58.

346. Brána. Ol. 1933. 40 × 58.

347. Domek. Bretagne. Ol. 1932. 40 × 58.

LANDŠEVSKAJA, Věra Nikolaevna. Paříž.

*1897. Žačka Golubkinové v Moskvě. Hledá ve svých kompozicích hudbu barev a rytmus. V krajinách se snaží nejjednodušším způsobem vyjádřit jejich rázovitost.

348. Na břehu Seiny. Ol. 1934. 73 × 54.

349. Přístav v La Rochelle. Ol. 1933. 65 × 50.

KRIVICKAJA, Maria Romanovna. Paříž.

*1906. Pracovala u V. Suchaeva a u N. Gončarovové.

350. Pomeranče. Ol. 1932. 33 × 41.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

LARIONOV, Michail Fedorovič. Paříž.

*1881. Žák moskevského učiliště malířství. Vynikající malíř. V předválečném Rusku propagátor krajních levicových směrů. Sám patřil k rozmanitým směrům — impresionismu, syntetismu, kubismu, primitivismu lidového rázu a vytvořil vlastní směr, který byl pojmenován „rayonismem“. V poslední době nehlásí se k žádnému určitému směru a pouze se snaží využití těch uměleckých prostředků, které nejvíce odpovídají úkolu každého výtvaru zvlášť. Byl členem a organizátorem společnosti „Bubnový valet“, „Oslí ocas“, „Terč“, „Číslo čtyři“ a j. Autor četných zajímavých divadelních výprav.
351. U holiče. Ol. 1907. 89 × 117.
352. Krajina. Ol. 1906. 89 × 100.
353. Zátíší. Ol. 1920. 45 × 81.

GONČAROVÁ, Natalija Sergeevna. Paříž.

*1881. Absolventka moskevského učiliště. Již od předválečných dob stojí v opozici levých směrů v ruském malířství. Ve svých výtvorech klade zvláštní důraz na stránku kompoziční. Vytvořila svoje zvláštní způsoby schematisace kompozice a jejího geometrického vyjádření. Hra linií a ploch do jisté míry odpovídá u ní slohovému podání ikonového staroruského malířství. Jedna ze spolupracovnic Sergeje Djagileva v jeho divadelní činnosti.
354. Spanělky. Jaro. Ol. 1920. 186 × 171. Obr. 27.
355. Zátíší s ananasem. Ol. 1905. 130 × 147.
356. Spanělky se psem. Ol. 1922. 97 × 195.
357. Zátíší. Artičky. Ol. 1915. 65 × 93.

BURLJUK, David Davidovič. New York.

*1886. Žák odesské umělecké školy a moskevského učiliště malířství. Člen a jeden ze zakladatelů sdružení „Bubnový valet“. Otec ruského futurismu.
358. Vlastní podobizna. Ol. 27 × 38.
Sbírka Václava Fialy v Praze.

JAKULOV, Georgij Bogdanovič.

1884—1928. Konstruktivist. Dekorátor Komorního divadla v Moskvě.
360. Město. Ol. 1914. 140 × 212.
Sbírka Slovenského ústavu v Praze.

EKSTEROVÁ, Aleksandra Aleksandrovna. Paříž.

*1882. Žačka kyjevské umělecké školy a později petrohradské školy malíře Ciengliňského. Původně pracovala jako kubistka,

v r. 1915 přechází k suprematismu. Od r. 1916 do r. 1924 pracuje převážně pro divadlo a uvádí po prvé na ruské jevišti trojměrné dekorace (Komorní a umělecké divadlo v Moskvě). V r. 1922 řídila veškeré dekoráční práce na Hospodářské výstavě v Moskvě. Bývalá členka společnosti „Bubnový valet“ a členka „Société des artistes indépendants“ v Paříži.
361. Zátíší. Kvaš. 1934. 60 × 75.
362. Krajina. Kvaš. 1934. 75 × 75.
363. Komposice. Kvaš. 1934. 70 × 70.

FERAT, Serge. Paříž.

*1881. Pseudonym ruského malíře Sergeje Nikolaeviče Jastrebcova. Žák Académie Julian. Původně pracoval jako kubista. Nyní vyhledává nové cesty v malířství dekorativním.
364. Krajina. Ol. R. 1933. 81 × 60. Obr. 28.
365. Krajina. Ol. R. 1933. 81 × 60.
366. Zátíší. Ol. R. 1930. 81 × 54.
367. Krajina. Ol. R. 1933. 81 × 60.
368. Zátíší. Ol. R. 1917. 55 × 46.
369. Cirkusová hudba. Ol. 26 × 84.
Sbírka Slovenského ústavu v Praze.

SURVAGE, Leopold Leopoldovič. Paříž.

*1879. Žák moskevského učiliště malířství a K. Korovina a V. Šerova. V Paříži se učil u Matisse. Vychází ze směru kubistického, ale stává si svoje zvláštní úkoly rázu prostorového. Člen „Société des Artistes de France“.
370. Malba. Ol. 1928. 81 × 65.
371. Krajina s domkem. Ol. 1930. 116 × 73.
372. Malba. Ol. 1934. 81 × 65.
373. Ulice. Tempera. 1917. 32 × 40.
Sbírka Slovenského ústavu v Praze.

ŠAGAL, Mark Zacharovič. Paříž.

*1887. Žák školy „Společnosti pro povznesení umění“. Vynikající umělec, jehož výtvořiny měly vliv na vznik expresionistického směru v Německu a surrealismu ve Francii. Ve svých obrazech fantastického rázu znázorňuje život malého židovského městečka v Rusku.
374. Cirkusová tanečnice. Ol. 1929. 69 × 54.
Sbírka Dr. Frant. Čefovského v Praze.
375. Izvozčik. Akvar. kresba. 22 × 28.
Táž sbírka.
376. Ženy s vějířem. Kvaš. 63 × 47.
Táž sbírka.
377. Žena s kosou. Kvaš. 64 × 50.
Táž sbírka.

378. Cirkus, Ol. 100 × 81.
Sbírka Moderní galerie v Praze.

SACHAROVÁ, Olga. Paříž.

379. Mladá dívka, Ol. 1930, 73 × 60.
380. Snoubenci, Ol. 1934, 64 × 54.
381. Kytice, Ol. 1934, 61 × 50.
382. Kytice, Ol. 1934, 46 × 38.

MUSATOV, Grigorij Alekseevič. Praha.

*1889. Studoval v kievské umělecké škole a v Moskvě. Člen „Umělecké Besedy“ v Praze.
282a Senoseč, Ol. 1935, 100 × 73.
282b Včelař, Ol. 1934, 65 × 81.

ARCHIPENKO, Aleksandr Porfirjevič. New York.

*1887. Zák Umělecké školy v Kijevě. Sochař modernista. Klade si za úkol rozřešení plastických a malířských problémů psycho-emocionálního rázu ve spojení se soudobým životem a hledání svého vlastního stylu. Stojí v čele své vlastní umělecké školy v New Yorku.
383. Torso. Bronz.
Sbírka šéfredaktora A. Laurina v Praze.

ANGIBOULT, François. Paříž.

*1887. Pseudonym ruské malířky Heleny Ettingenové. Náleží k těm umělcům, u nichž se nejdříve objevily prvky surrealismu.
384. Podzimní noc, Ol. 1913, 100 × 100.
385. Léto, Ol. 1931, 100 × 100.
386. Don Quichotte, Ol. 1933, 65 × 54.

GRISČENKO, Aleksej Vasiljevič. Cagnes-sur-mer.

Zák malířských škol Juona a Dudina v Moskvě, později Maškova. Bývalý člen spolku „Bubnový valet“. Od r. 1919 úspěšně pracuje v cizině a jeho díla jsou v řadě muzeí evropských a amerických.
387. Langusty, Ol. 1931, 110 × 44.
388. Mořská krajina, Ol. 1932, 73 × 60.
389. Krajina v Cagnes, Ol. 65 × 53.
390. Květiny, Ol. 1933, 41 × 30.

KRUG, Georgij Ivanovič.

*1908. Pracoval u N. Gončarovové, N. Millioti-ho a K. Somova. Neorealistický směr.
390a. Na periferii Paříže, Ol. 65 × 50.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

MAKEEV, Nikolaj Vasiljevič. Paříž.

*1889. Zák N. Gončarovové a M. Larionova.
391. Krajina, Ol. 1932, 66 × 90.
392. Krajina, Ol. 1934, 66 × 84.
393. Zátíší, Ol. 46 × 64.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.
394. Zátíší, Ol. 1934, 46 × 64.

LOGGINOVA, Tatjana. Paříž.

*1904. Závka N. Gončarovové.
395. Horská bouda, Ol. 55 × 46.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.
396. Mimosa, Ol. 65 × 54.
Táž sbírka.

AVKSENTJEVA, Aleksandra Nikolaevna. Paříž.

*1907. Závka Natalie Gončarovové. Členka Sociétés des Artistes Indépendants.
397. Zátíší, Ol. 1934, 81 × 65.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

BART, Viktor Sergejevič. Paříž.

*1887. Zák moskevského učiliště malířství, plastiky a architektury. Jeden ze zakladatelů umělecké společnosti „Bubnový valet“, a propagátor moderních směrů v malířství. Snaží se dáti „ruský“ ráz francouzskému neopřímionismu.
398. Krajina, Paříž, Ol. 1930, 60 × 80.
399. Krajina, Ol. 1932, 55 × 65.
400. Květiny, Ol. 1934, 55 × 50.
401. Výjev na venkově, Ol. 1934, 25 × 30.
402. Spaněl, Ol. 45 × 54.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

PUNI, Ivan. Paříž.

403. Pařížská ulice, Akv. 1933, 70 × 53.
404. Pařížská ulice, Akv. 1933, 70 × 53.

KREMENŇ, Pavel. Paříž.

*1890.
405. Krajina, Ol. 1934, 81 × 65.
406. Krajina, Ol. 1934, 81 × 65.

CADKIN, Osip Alekseevič. Paříž.

*1890. Žák londýnské Central School of Arts. Patří k nejmocnější skupině pařížských sochařů. Autor mnoha významných prací.

407. Ženské poprsí. Bronz. 1931.

408. Intimnost. Bronz. 1930.

409. Hlava mladého člověka. Africké dřev. 1932.

LOŠAKOV, Arkadij Mironovič. Paříž.

*1892. Žák oděské umělecké školy a pařížské Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts.

410. Podobizna slečny Nicoleové. Ol. 1933. 61 × 50.

411. Zátíží. Ol. 1930. 65 × 50.

412. Mořská krajina. Ol. 1933. 73 × 60.

413. Krajina. Ol. 1933. 73 × 60.

414. Bifrnovanka. Ol. 1932. 38 × 47.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

ŠACMAN, Boris Moisejevič. Paříž.

*1896. Nadaný malíř neoimpresionistického směru.

415. Podobizna. Ol. 1934. 55 × 46.

416. Slavnost v Saint-Cloud. Ol. 1932. 61 × 38.

417. Seina v Saint-Cloud. Ol. 1934. 46 × 38.

418. Jaro. Ol. 1933. 65 × 46.

419. Zátíží. Ol. 1933. 22 × 16.

ORLOV, Aleksandr Konstantinovič. Paříž.

*1895. Ukrajinská škola malířská v Praze. Člen sdružení „Skify“ a „Sdružení výtvarných umělců“ v Praze.

420. Harlekýn. Ol. 1934. 55 × 46.

GRIMM, Petr. Paříž.

421. Jitro v Nice. Ol. 1934. 73 × 60.

422. Na břehu Seiny. Ol. 1934. 73 × 50.

TEREŠKOVIČ, Konstantin Andreevič. Paříž.

*1902. Pracoval u Juona, Maškova, Kuzněcova a Korovina v Moskvě. Dovrřil své umělecké vzdělání pod vlivem novějšího francouzského umění.

423. Před oknem. Ol. 1934. 60 × 74.

424. Podobizna. Ol. 1934. 59 × 72. Obr. 29.

LANSKOJ, Andrej Michajlovič, hrabě. Paříž.

*1902. Svoji malířskou činnost počal v Kijevě a úspěšně pracuje v Paříži.

425. Interieur. Ol. 1933. 65 × 54.

Sbírka M. R. Outilleura v Paříži.

PIKELNYJ, Robert Matvejevič. Paříž.

*1904. Žák moskevského učiliště malířství a prof. Sevčenko.

426. Kasárny. Ol. 1932. 78 × 65.

427. Podobizna slečny S. E. Ol. 1933. 50 × 54.

428. Před zrcadlem. Tuška. 31 × 46.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

429. Vlastní podobizna. Ol. 1928. 45 × 54.

Táž sbírka.

RYBAK, Issachar Moisejevič. Paříž.

*1897. Žák kijevské a moskevské umělecké školy.

430. Harmonikář. Ol. 1930. 92 × 73.

431. Na ruských cestách. Ol. 1931. 100 × 65.

432. Hlava dívky. Ol. 1934. 46 × 38.

KAC, Mane Lazarovič. Paříž.

*1894. Rázovitý malíř krajín a obrazů na náměty z židovského života.

433. Nosiči. Ol. 1931. 153 × 153.

434. Krajina v Karpatech. Ol. 1930. 168 × 136.

435. Mladý žid. Ol. 1934. 93 × 182.

436. Mladý žid. Tempera. 1934. 49 × 64,5.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

437. Starý žid. Uhel. 1934. 47,5 × 63.

Táž sbírka.

438. Španělské město. Tempera. 1934. 50 × 64.

Sbírka O. v Praze.

ŠARŠUN, Sergej Ivanovič.

*1889. Žák Juona, Dudina a Maškova v Moskvě a pařížské školy „La Palette“. Původně náležel k čistě kubistickým směrům, nyní vrací se k námětu a k zobrazení figury.

439. Továrna. Ol. 1933. 45 × 37.

Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

SMIRSKAJA, Marija Ivanovna.

*1897. Žačka oděské umělecké školy. Směr, v němž pracuje nazývá „neoklasickým“.

440. Zátíší s mušlemi. Ol. 54 × 82.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

KONSTAN, Barbora, Paříž.

- *1895. Pseudonym malířky Barbory Olesevičové-Prichodkové
441. Fantastická krajina. Ol. 36,5 × 54.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

FAZINI, Aleksandr Arnoldovič, Paříž.

- *1892. Žák odeské umělecké školy. Ve svých výtvořech vychází z kubismu, ale hledá vlastní cesty ze zřetelna na moderní směry malířské.
442. Na pláži. Ol. 1933. 54 × 46.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.

ZAK, Lev Vasiljevič.

- *1892. V Moskvě se učil u F. Rerberga a u P. Maškova. Jeden z předních představitelů nejmodernější skupiny tak zvaného neohumanismu. Výborný kreslíř.
443. Dvě dívky. Ol. 1931. 74 × 100.
444. Edip. Ol. 1931. 60 × 92.
Sbírka Slovanského ústavu v Praze.
445. Postavy. Akvarel. 1934. 27 × 42. Obr. 30.
Též sbírka.
446. Skupina starců. Akvarel. 1934. 23,5 × 33,5.
Též sbírka.
447. Komposice. Akvarel. 1934. 32,5 × 24.
Též sbírka.

ANDRUSOV, Vadim Nikolaevič, Paříž.

- *1896. Sochař. Žák Académie de la Grande Chaumière prof. Bourdellé-a v Paříži. Patří ke skupině mladých ruských umělců, kteří mají sklon k oživení prvků antických.
448. Hlava. Podobizna p. G. Eben. 1927.
449. Sedící žena. Terrakotta. 1934.
450. Koupající se žena. Terrakotta. 1934.

HOSIASON, Filipp Germanovič, Paříž.

- *1898. Žák odeské umělecké školy. Patří ke skupině mladých ruských umělců, kteří zastávají nejnovější směr v malířských kruzích pařížských a kteří tento směr sami nazývají neohumanismem. Úkol svůj vidí ve žnaze návratu k estetice, která byla vytvořena hellenismem. Hledá sloh, v němž by lidské tělo mělo hlavní úlohu a v němž by byla barva podřízena formě, barevný odstín barvě čisté a přímé pozorování představě.

451. Tanec. Ol. 1934. 92 × 73. Obr. 31.
452. Atlet. Ol. 1934. 46 × 55.
Sbírka Slov. ústavu v Praze.

BERMAN, Evgenij Gustavovič, Paříž.

- *1899. Učil se v Petrohradě a později navštívoval „Académie Ranson“ v Paříži, kde pracoval u Maurice Denise a Vallotona. Patří ke skupině mladých ruských umělců, kteří zastávají nejnovější směr v malířských kruzích pařížských. Ve svých dílech má sklon k oživení prvků antických, které však chápe se svého hlediska moderního umělce.
453. Raněný. Ol. 1930. 92 × 73.
Soukromá sbírka p. T. v Praze.
454. Krajina a antické trosky. Ol. 1933. 130 × 97.

VOLKONSKIJ, Petr Aleksandrovič, kníže. Saint-Cloud.

- *1901. Žák malíře N. Chimony a Ecole des Beaux-Arts v Paříži, kde pracoval v atelieru Laurent. Patří k nejmodernější skupině ruských malířů, která vidí svůj úkol v návratu k estetice antické.
455. Mladá žena se psem. Ol. 1933. 120 × 140. Obr. 32.
456. Krajina v Bavorsku. Ol. 1933. 80 × 68.
457. Zátíší. Ol. 1933. 81 × 65.

GOLOVIN, A'lexandr Sergejevič, Praha.

- *1904. Žák prof. Folkmana a prof. B. Kafky. Člen Sdružení výtvarníků“ Sochař.
458. Hlava dra Motty, švýcarského spolkového presidenta. Bern 1935.
459. Hlava. 1934.

SEZNAM ILUSTRACÍ.

1. F. Rokotov. Podobizna císařovny Alžběty Petrovny.
2. D. Levickij. Podobizna pol. maršálka hr. Alekseje Razumovského.
3. K. Brjullof. Podobizna kněžny B. A. Repninové-Volkonské.
4. A. Ivanov. Hlava mladého apoštola.
5. I. Ajvazovskij. Trosečníci.
6. I. Šiškin. Elaginský park.
7. J. Klever. Západ slunce.
8. I. Kramskoj. Podobizna S. T. Aksakova.
9. I. Pochitonov. Mateřství.
10. I. Endogurov. Zimní soumrak.
11. V. Polenov. Poslední večere.
12. I. Levitan. Krajina v okolí Zvenigorodu.
13. M. Nesterov. Poutníci.
14. I. Bilibin. Vinice.
15. D. Stelleckij. Před hradem.
16. Alex. Benua. Ermitážní divadlo v Petrohradě.
17. K. Somov. Hlava ruské dívky.
18. M. Dobužinskij. Žlutý pokoj.
19. E. Lansere. Ulička v dagestanské vesničce.
20. N. Millioti. Vlastní podobizna.
21. Z. Serebrjakova. Podobizna mladé dívky.
22. A. Jakovlev. Prodavačka melounů.
23. V. Šuchaev. Podobizna skladatele S. Prokofjeva.
24. G. Šiljtjan. Karbaníci.
25. M. Lagoriová-Iscelenová. Hlava.

26. O. Bernackaja. Krámy v Maroku.
 27. N. Gončarovová. Španělky.
 28. S. Ferat. Krajina.
 29. K. Tereškovič. Podobizna.
 30. L. Zak. Postavy.
 31. F. Hosiason. Tanec.
 32. Kn. P. Volkonskij. Dáma se psem.

SEZNAM UMĚLCŮ.

Čísla za jmény umělců značí příslušnou stranu v katalogu.

Ajvazovskij, I. K.	24	Dobužinskij, M. V.	38
Andrusov, V. N.	52	Dubovskoj, N. N.	30
Angiboult, F.	48	Egorov, A. E.	22
Argunov, N. I.	22	Eksterová, A. A.	46
Archipenko, A. P.	48	Endogurov, I. I.	30
Archipov, A. E.	32	Fazini, A. A.	52
Avksentjeva, A. N.	49	Fedotov, P. A.	24
Bart, V. S.	49	Ferat, S.	47
Beggrov, A. K.	25	Fešin, N. A.	34
Beklemiševa, K. V.	44	Ge (Gay), N. N.	27
Benua (Benois) A. A.	41	Golovin, A. S.	53
Benua (Benois) A. N.	37	Gončarová, N. S.	46
Benua (Benois) N. A.	44	Grigorjev, B. D.	41
Berman, E. G.	53	Grimm, P.	50
Bernackaja-Savičová, O. M.	45	Griščenko, A. V.	48
Bilibin, I. J.	36	Gurđžan, A. M.	41
Bogdanov-Bělskij, N. P.	33	Hosiason, F. G.	52
Borovikovskij, V. L.	21	Isaev, N. A.	43
Braz, O. E.	39	Iscelenov, N. I.	43
Brjullov, K. P.	23	Ivanov, A. A.	23
Burljuk, D. D.	46	Jakovlev, A. E.	42
Budkin, F. O.	23	Jakulov, G. B.	46
Buščen, D. D.	39	Jarošenko, N. A.	28
Cadkin, O. A.	50	Juon, K. F.	35
Čerkesov, J. J.	45	Kac, M. L.	51
Černecov, N. G.	23	Kalabin, E. N.	43
Dmitrijev-Orenburgskij, N. D.	27	Kiprenskij, O. A.	22
		Kiselev, A. A.	26

Kiselevá-Bilimovičová, E. A.	40	Meščerskij, A. I.	25
Klever, J. J.	26	Millioti, N. D.	38
Klodt von Iurgensburg, M. K.	25	Millerová, E. K.	45
Kolesnikov, S. F.	33	Musatov, G. A.	48
Kondratenko, G. P.	29	Nesterov, M. V.	36
Konstan, B.	52	Neznámý malíř XVIII. století. 1.	21
Korovin, K. A.	32	Neznámý malíř XVIII. století. 2.	21
Kramskoj, I. N.	26	Neznámý malíř z polo- vice XIX. století.	25
Kremeň, P.	49	Nikiforov, S. G.	33
Krivickaja, M. R.	45	Nilus, P. A.	41
Krug, G. I.	48	Orlov, A. K.	50
Kryžickij, K. J.	26	Ostrouchov, I. S.	34
Kuindži, A. I.	29	Perov, V. G.	26
Lagorio, L. F.	25	Pikelnjy, R. M.	51
Lagoriová-Iscelenová, M. A.	44	Pimonenko, N. K.	30
Landševskaja, V. N.	45	Pochitonov, I. P.	29
Lansere (Lanseray), E. E.	38	Polenov, V. D.	31
Lanskoj, A. M.	51	Postnikov, S. P.	24
Larionov, M. F.	46	Puni, I.	49
Lebedev, K. V.	27	Rejtern, E. R.	24
Levickij, D. G.	21	Rejtlingerová, J. N.	43
Levitan, I. I.	34	Repin, I. J.	30
Lissim, S. M.	44	Rerich, N. K.	37
Logginova, T.	49	Rokotov, F. S.	21
Lošakov, A. M.	50	Rovinskij, S. V.	44
Makeev, N. V.	49	Rybak, I. N.	51
Makovskij, K. G.	27	Sacharová, O.	48
Makovskij, V. G.	28	Samokiš, N. S.	30
Maksimov, V. M.	28	Savrasov, A. K.	25
Maljavin, F. A.	32	Sedrak, S. I.	33
Martos, I. P.	22	Serebrjakov, A. B.	45
		Serebrjakova, Z. E.	40

Serov, V. A.	35	Širjaev, E. N.	41
Smirskaja, M. I.	51	Šiškin, I. I.	25
Sologub, L. R.	40	Šmarov, P. D.	34
Somov, K. A.	38	Šuchaev, V. I.	42
Stelleckij, D. S.	36	Tereškovič, K. A.	50
Stěpanov, A. S.	32	Timaševskij, O. I.	24
Sudbinin, S. N.	37	Tropinin, V. A.	22
Sudejkij, S. J.	39	Uspenskij, L. A.	45
Surikov, V. I.	35	Vasnečov, V. M.	35
Survage, L. L.	47	Venecianov, A. G.	22
Sverčkov, N. E.	26	Vereščagin, V. V.	27
Syčkov, F. V.	33	Veščilov, K. A.	33
Šacman, B. M.	50	Volkonskij, P. A.	53
Šagal, M. Z.	47	Volkov, J. J.	28
Šaljapin, B. F.	34	Vorošilov, S.	34
Šarlemaň, O. A.	39	Vrubelj, M. A.	35
Šaršun, S. I.	51	Zak, L. V.	52
Ščeko-Potockaja, A. V.	40	Zareckij, N. V.	41
Šiltjtan, G. I.	43		